

SVĚTLO

TÝDENÍK MATICE CYRILOMETODĚJSKÉ

12. ČÍSLO / XXIII. ROČNÍK

12 Kč • 0,55 €

22. BŘEZNA 2015

Z obsahu:

Rodina: Prarodiče (1)

Katecheze Svatého otce
Františka při generální
audienci 4. března 2015,
náměstí Sv. Petra v Římě

- strana 2 -

Postěte se srdcem (1)

Fra Slavko Barbarić

- strana 4 -

Svatý Haštal, mučedník

Liturgická připomínka

26. března

- strana 6 -

Den úcty

k počátku života

Rozhovor s gynekoložkou

MUDr. L. Lázníčkovou

- strana 7 -

Libanon a Sýrie -

svědectví doby

(2 - dokončení)

Jean Claude

a Geneviève Antakli

- strana 9 -

Myrna Nazzourová

- zjevení v syrském

Damašku ve čtvrti

Soufanieh

- strana 10 -

Vzpomínky

na papeže Pia X.

(21 - dokončení)

- strana 12 -

Litanie k svatému Piovi X.

- strana 13 -

Alessandro Allori (1535-1607): Zvěstování, olej na plátně, Galleria dell Accademia Florence

Drazí bratři a sestry, dobrý den! Dnešní i ta příští středěnní katecheze je věnována starým lidem, jimiž jsou v rodinném prostředí prarodiče, strýčkové a tety. Dnes se zamyslíme nad současnou problematikou jejich života a příští středu pozitivněji nad posláním, které je tomuto životnímu období vlastní.

Díky pokrokům v medicíně se prodloužil život, ale společnost se ve vztahu k životu „nerozšířila“! Počet starých lidí se zvýšil, ale naše společnosti se dostatečně nezorganizovaly, aby jim udělaly místo náležitou úctou a konkrétním ohledem k jejich křehkosti a důstojnosti. Dokud jsme mladí, jsme nakloněni starobu ignorovat, jako by to byla nějaká nemoc. Když pak zestárneme, zejména jsme-li chudí, nemocní a osamocení, začneme vnímat mezery společnosti, která je programována na efektivitu a staré lidi důsledně ignoruje. A staří lidé jsou bohatstvím, nelze je ignorovat.

Benedikt XVI. během návštěvy jednoho domu pro seniory použil zřetelná a prorocká slova, když řekl: „Kvalita společnosti – chci říci civilizace – se poměruje tím,

Rodina: Prarodiče (1)

Katecheze Svatého otce Františka při generální audienci 4. března 2015, náměstí Sv. Petra v Římě

jak nakládá se seniory a jaké místo vyhrazuje ve společném životě starým lidem.“ (12. listopadu 2012) Je pravda, že pozornost vůči starým lidem charakterizuje civilizaci. Existuje v civilizaci pozornost vůči starým lidem? Je pro ně místo? Tato civilizace půjde vpřed, pokud dokáže ctít rozvahu a moudrost starých lidí. Civilizace, v níž není místo pro staré nebo která je skartuje, protože jsou s nimi problémy, taková společnost v sobě nosí virus smrti.

Odborníci na Západě prezentují současnost jako *epochu stárnutí*: děti je méně, počet starých lidí roste. Tato nevyváženost nás interpeluje, a dokonce představuje obrovskou výzvu pro nynější společnost. Kultura profitu však nepřestává ukazovat staré lidi jako tíhu, „přítěž“. Nejenom neprodukuje – uvažuje tato kultura –, ale jsou břemenem. K čemu takové myšlení vede? K jejich skartaci. Je ošklivé vidět staré lidi odstrčené, je to ohavné, je to hřích!

Nikdo se to neodvažuje říci otevřeně, ale jedná se tak. V tomto *návky na skartační kulturu* je něco zbabělého. Zvykli jsme si, že lidé jsou skartováni. Chceme odstranit náš zvýšený strach před slabostí a zranitelností, ale tak vyvoláváme u starých lidí růst úzkosti, že se s nimi bude zle zacházet a že budou opuštěni.

Již během své služby v Buenos Aires jsem se sám osobně dotkl této skutečnosti a problematiky: „Staří lidé jsou opuštěni nejenom materiálně. Jsou opuštěni egoistickou neschopností přijímat jejich omezení, která odrážejí naše omezení, v četných obtížích, které dnes musejí překonávat, aby přežili v civilizaci, která jim nedovoluje se jí účastnit, ani říci svůj názor, a podle konzumního modelu, že »jenom mladí mohou být užiteční a těšit se ze života«, nejsou ani bráni v úvahu. Staří lidé by měli být naopak pro celou

Dokončení na str. 8

Vtýdnu, který je před námi, nám církev předkládá dva významné prosebné dny. Prvním je 24. březen, který je Dnem modliteb a posu za misionáře-mučedníky. Jak příznačné v době postní! Můžeme se v modlitbě a rozjímání hlouběji zamyslet nad Kristovou výkupnou smrtí za naše hříchy, nad jeho výzvou „Jděte do celého světa, hlásejte evangelium veškerému stvoření“ (Mk 16,15) a nad důsledky takového hlásání, které mnohokrát vedlo k mučednické smrti pro víru v Krista.

Příkladem odvahy bránit víru v Ježíše Krista byl v raných dobách křesťanství sv. Haštal. (str. 6) Zde se nabízí otázka pro nás: Jak já hlásám Krista, s jakou odvahou? Ještě nemusíme trpět pro svou víru tak, že bychom byli ohroženi na životě. A přesto – kolikrát jsme mohli být Ježíšovými svědky, a neučinili jsme to? Litujme těchto situací a prosíme Ježíše o odpuštění. A když budeme muset trpět, třeba jen posměch, poděkujeme slovy sv. Haštala: „Děkuji ti, Pane Ježí-

Editorial

ši Kriste, že jsi mě učinil hodným trpět pro tvé jméno.“

Druhým prosebným dnem je 25. březen, na který připadá slavnost Zvěstování Páně. Právem se tento den stal Dnem úcty k počatému životu. Téma pro dnešek! Nejen pro naše mladé čtenáře, ale i pro jejich rodiče může být inspirující rozhovor s MUDr. Ludmilou Lázníčkovou, ve kterém je vysvětleno, jak mají křesťané reagovat na nabízenou lékařskou péči během těhotenství. (str. 7)

Prosebný den má svůj účinek především v modlitbě, ale může být posílen také postem. Půst není jen „nařízená“ záležitost. Ale je to vpravdě duchovní prostředek, který očisťuje duši i tělo, dává radost a svobodu celé bytosti. Člověk se tak lépe otevře milosti Boží a více se připodobňuje Kristu. Tak o tom hovořil Fra Slavko Barbarić. (str. 4)

Možná mnozí z mladší generace již nezažili, jak je půst důležitý, plodný v životě křesťana. Možná se zapomnělo na mnohé jiné věci, které byly užitečné pro duchovní růst člověka. Bylo by dobré podívat se, jak svou víru posilovaly předchozí generace, zvláště ti, kdo trpěli pro Kristovo jméno. Svatý otec František nás vybízí, abychom staré lidi nevyčleňovali ze společnosti, ale čerpali od nich.

Svědectví o Libanonu a Sýrii (str. 9) a především pak poselství, která dostala Myrna Nazzourová (str. 10), nás ujišťují, že žádná duše nebude spasena bez kříže. A ten kříž může mít různou podobu a může být různě těžký, ale vždy takový, aby ho dotčený člověk mohl unést. A pak pomysleme: Ježíš byl ukřižován z lásky k nám, proto nás nenechá padnout pod tíhou kříže. Padáme-li, není to jen pro naši malou víru v Jeho moc? Měli bychom tedy uposlechnout výzvy Panny Marie z Medžugorje: „Proste za pevnost víry, neboť z pevné víry přichází láska a milosrdenství.“ (str. 10)

Daniel Dehner

Připrav se na setkání s Pánem tím, že si pozorně přečteš dnešní úryvek Janova evangelia. Nejsi dnes sám, kdo vyšel hledat Pána. Pozdrav se s řeckými poutníky, kteří přišli zdaleka nejen proto, aby se poklonili Hospodinu, ale také proto, aby spatřili Ježíše Krista. Blahopřej jim k této jejich svaté horlivosti. Ty, kteří ho hledají, odmění Ježíš nejen tím, že ho uvidí, ale uslyší dnes také hlas samotného Otce, který chce dát najevo, jaké zalíbení má v pokoře a poslušnosti svého Syna.

To, co vzbudilo takový zájem řeckých poutníků vidět Pána, je především jeho pověst divotvůrce. Dnes však se spolu s nimi dovíš, že jeho pravá sláva se zakládá na něčem zcela jiném. Při pohledu na klas bohatě obtěžkaný zrny sotva někdo vzpomene na ono jediné zrno, ze kterého klas vyrostl. To zrno před časem umřelo v půdě, vydalo ze sebe vše, co mělo a čím bylo. Z jeho úplného zmaru pak vzešel stonásobný užitek. Pán na to poukazuje tentokrát jako na obraz své nastávající cesty. Mluví však o tom také proto, aby tě získal k následování. To je jeho veliký dar pro ty, kteří by tak rádi viděli Ježíše.

Jak se díváš na toto jeho pozvání a možnost přinášet mnohonásobný užitek? Ta největší služba, kterou může Ježíši prokázat, spočívá v tom, že se připojíš k jeho cestě a budeš tam, kde je on. Budete spolu procházet bolestnou sebeobětí, ale právě tím dojdeš cti u Otce, protože pomůžeš uskutečňovat jeho záchranný plán spásy. V tom spočívá pravý smysl následování Krista. Je to tajemství tolika světců, kteří jsou nyní s Pánem ve slávě nejen sami, ale i s těmi, které přivedli a které stále ještě přivádějí k němu jako svůj mnohonásobný užitek: jsou s nimi zástupy duší, které získaly milost jako plod, který vzešel z jejich úplné dobrovolné oběti.

Děsí tě představa zrna zatlačeného do země, aby tam ztratilo svůj život? Není to nic divného, když tě při pomýšlení na možné utrpení sevře úzkost a strach. Tento hluboce lidský pocit se nevyhýbá ani Božímu Synu. Ale on se mu nepodává a přijímá ho. Vždyť právě proto přišel. Také tato tíživá úzkost je součástí jeho bezvýhradné sebeoběti. Svou ochotou ve spojení s Pánem zemřít jako zrno v zemi přispíváš k tomu, aby jméno Otce bylo

Cesta ke slávě

Zamyšlení nad liturgickými texty dnešní neděle

Zemře-li zrno, vydá mnohý užitek.

oslaveno. Právě proto i kvůli tobě se ozývá z nebe Otcův hlas, který si uloží hluboko do svého srdce a připomenej si ho vždy, kdykoliv tě přepadne tíha strachu, osamocení a stravující bolesti. Jsou to jen porodní bolesti nového života, který přináší užitek a vede ke slávě.

Ježíš nachází sílu a útěchu nejen v Otcově hlasu, ale i v ochotě těch, které strne jeho příklad. Až bude vyvýšen od země, bude neodolatelně přitahovat k sobě milující duše a probouzet v nich ochotu a připravenost připojit se k jeho vznešené oběti. Jeho smrt na dřevě kříže tak bude vydávat nový a nový užitek. Celé zástupy půjdou spolu s ním po jeho cestě, aby tak mnohým zpřístupnily ztracený život.

Aby vládce tohoto světa mohl být definitivně vyhnán, musí se na jeho porážce spolu s ukřižovaným Spasitelem podílet i jeho věrní služebníci. Lstivý nepřítel nabízí majetek, slávu, moc a rozkoše, ale Ježíšovi následovníci se nerozhodnou pro něho, nýbrž pro svého Pána, a to právě proto, že bude vyvýšen od země o všechno oloupený, potupený a k smrti zmučený. To je jeho vítězství a oslava, že všichni ti, které přitáhne k sobě, pohrdnou tím, co tak lákavě nabízí vládce tohoto světa, aby spojení se svým Pánem učinili pravý opak: ukřižují své sobectví, svou pýchu, znenávidí svůj dosavadní způsob života, kdy se pachtili za egoistickým potěšením na úkor druhých, a uchvácení bláznovstvím pro Krista dají sami sebe v oběť za všechny ostatní.

Velikost Ježíšovy tak velkodušné a milosrdné lásky ukazuje na druhé straně celou hloubku neštěstí, jaké se skrývá za slovy být vyvržen ven. To znamená ztratit definitivně a navždy jakoukoliv vyhlídku na návrat domů. Ven, to znamená mimo Boží království, bude navěky vykázán vládce tohoto světa a spolu s ním všichni ti, kteří se s ním natolik zapletli a spojili, že je už nedokáže přitáhnout k sobě ani na kříži vyvýšený a oslavený Ježíš. Všechna úzkost, kterou prožívá Boží Syn z budoucího utrpení, je protiváhou zoufalství

Liturgická čtení

1. čtení – Jer 31,31-34

Hle, blíží se dni – praví Hospodin – kdy sjednám s Izraelovým a Judovým domem novou smlouvu: ne jako byla smlouva, kterou jsem sjednal s jejich otci, když jsem je vzal za ruku, abych je vyvedl z egyptské země; smlouva, kterou zrušili, ačkoli já jsem byl jejich Pánem – praví Hospodin. Taková bude smlouva, kterou sjednám s Izraelovým domem po těch dnech – praví Hospodin: Vložím svůj zákon do jejich nitra, napíšu jim ho do srdce, budu jim Bohem a oni budou mým lidem! Nebude již učit druh druhá, bratr bratra: „Poznej Hospodina!“ Neboť mě poznají všichni od nejmenšího po největšího – praví Hospodin. Jejich nepravosti jim odpustím a na jejich hřích už nevzpomenu.

2. čtení – Žid 5,7-9

Bratři! Kristus v době, kdy jako člověk žil na zemi, přednesl s naléhavým voláním a se slzami vroucí modlitby k tomu, který měl moc ho od smrti osvobodit, a byl vyslyšen pro svou úctu k Bohu. Ačkoli to byl Syn, naučil se svým utrpením poslušnosti. Když tak dokonal své dílo, stal se příčinou věčné spásy pro ty, kteří ho poslouchají.

Dokončení na str. 6

a beznaděje, jaké představuje hrozba vnější temnoty mimo jeho Království. Jak bláhoví jsou ti, kteří si namlouvají, že vnější temnota neexistuje! Není-li vnější prostor, není ani vnitřní království. Jaký smysl by měla Ježíšova trnitá cesta? Čím by byli ti, kteří mu uvěřili? Jak by je mohla jeho síla přitahovat až na kříž? V čem by pak byla oslava Otcova jména? Ta spočívá právě v tom, že jeho Syn zakusil, co je utrpení a poslušnost, a stal se pro ty, kteří ho poslouchají, příčinou věčné spásy. Nyní už rozumíš, co to znamená, když volá: Otče, oslav své jméno! Je to totéž, jako by řekl: Vezmi mne a ukřižuj, aby mohli vejít k tobě ti, kteří mě milují!

Otče, oslav své jméno, stvoř mi čisté srdce a posilni mou velkodušnost.⁽¹⁾

Bratr Amadeus

⁽¹⁾ srov. Žalm 51

Postěte se srdcem (1)

Mluvit o postu v dnešní konzumní době a při dnešní mentalitě znamená mluvit na zapomenuté nábožensko-biblické a křesťanské téma. Přestože je v církvi do značné míry ztracena nejen praxe, ale i smysl postu, ve světě se stále více hovoří o terapeutických postech a nejrozličnějších dietách, které mají za cíl čelit různým nemocem a nadměrné tělesné váze. Je stále více klinik specializovaných na terapeutické posty s velmi dobrými výsledky, které poutají pozornost stále většího počtu lidí hledajících pomoc. Je také známo, že mnoho moderních nemocí je způsobeno nadměrným jídlem a pitím a vůbec nezřízeným vztahem ke stravě. Člověk se cítí ohrožen a hledá řešení, která mu dávají naději. Proto je stále více lidí – jedinců i různých hnutí –, kteří se chtějí vrátit k přírodě a k přirozenějšímu způsobu života. A čím více lidem se podaří tento návrat alespoň částečně, tím méně bude obětí nepřirozeného života.

Každé náboženství znalo půst a žádalo od svých následovníků, aby se postili. V biblickém zjevení Starého zákona je půst rovněž znám. Vždycky byl spojen s modlitbou jako prostředkem míru. V Novém zákoně také čteme o postu. Ježíš se postil před svým veřejným vystoupením a řekl, že i jeho lidé se mají postit. Církevní tradice zná půst spojený s Eucharistií a s obdobími, jako je půst a příprava na svátky. Tato tradice se udržela po mnoho století. V poslední době se v církvi vytratily skoro všechny stopy po postu. Zůstala jen Popeleční středa a Velký pátek, ale tyto dny do značné míry ztratily svou pravou praxi a smysl.

Tento text vznikl v ovzduší medžugorských událostí. Výzva k postu mnohé překvapila: Mnozí se domnívají, že se jedná o přehánění a fanatismus, neboť jsme vyzváni, abychom se postili o chlebu a vodě dva dny v týdnu, a to ve středu a v pátek.

Mnozí to považují za nemožné a dokonce nepotřebné. Z poselství o postu je však vidět, že Panna Maria si to nemyslí. Ona myslí biblicky a církevně, zná pravé a prověřené podmínky každého duchovního růstu, a to jsou půst a modlitba. Když uvažují o svých zkušenostech s postem

a o zkušenostech osob, které se účastnily na týdnech postu a modlitby, stále jasněji vidím všechnu nespravedlnost, které se dostalo praxi postu v naší době, a tím i všechnu nespravedlnost způsobenou správnému duchovnímu růstu.

Vážený čtenáři, chci ti pomoci pochopit, že půst je potřebný a že je dobré postit se – pro tělo i pro duši. A co více: přeji si pomoci ti rozhodnout se pro půst, abys sám zakusil, jak je dobré postit se.

Svědectví jednoho kněze

Mezi poutníky jsou i mnozí kněží, kteří v Medžugorje objevili osobní modlitbu, radost ze zpovídání a slavení mše svaté, ba i smysl svého kněžství vůbec. Rád si vzpomínám na zkušenost jednoho kněze – poutníka, který přiznal, že půst objevil v Medžugorje. Napsal v souvislosti s touto zkušeností:

„Jsem knězem již plných 30 let. Za tu dobu bylo jen málo nedělí, kdy jsem neslavil mši svatou s lidem. Dokonce i tehdy, když jsem jel na dovolenou, často jsem se musel vracet v neděli do farnosti a slavit tam mši svatou, protože jsem nemohl najít náhradu. Jsem si jist, že celou dobu kněžství, každou postní neděli jsem slavil mši svatou pro lid a kázal jsem.

V Medžugorje jsem si uvědomil, že jsem na půst úplně zapomněl. Nikdy jsem lidem nekázal o postu, ani jsem se k němu nepokoušel vybízet ani vyložit, proč je třeba postit se. Jestliže jsem něco řekl v souvislosti s postem, bylo to, že se může nahradit dobrými skutky. Nyní, když jsem objevil půst, divím se sám sobě, jak se mi mohlo stát, že jsem tuto biblickou praxi a poselství ignoroval a že jsem je nehlásal lidu! Nyní, když čítám Písmo svaté, nalézám na mnoha místech zmínky o postu, popis činnosti proroků a celého národa a také fakt, že i sám Ježíš se postil. Ze zřetele jsem zcela ztratil i eucharistický půst.

Když jsem se začal postit, objevil jsem hodnotu postu a teď často říkám lidu, jak je důležité modlit se a postit se.

Věřím, že něco podobného se stalo i mnohým kněžím. Obohacen touto zkušeností, rád bych pozval kněze a kazatele, aby v kázání a v osobní praxi nahradili toto zanedbání, o němž předpokládám, že se nám nemělo stát.“

Půst v životě svatých

Je známo, že se svatí modlili a postili. Ve všech řeholích mužských a ženských řádů platí středa a pátek za zvláštní dny postu a jsou zde prodloužená období postu, jako čtyřicetidenní půst před Velikonocemi. Mezitím však podle svědectví, která jsem shromáždil, půst mizel i z nejpřísnějších mužských řádů.

V církvi jsou známy případy osob jako svatý Mikuláš z Flüe, v novější době Terzie Neumannová a Marta

Robinová, kteří žili jenom z Eucharistie. To jsou zvláštní milosti dané Pánem. Oni žili výlučně z nebeského Chleba, čímž Otec mimořádným způsobem potvrzuje slova svého Syna: „Já jsem chléb života. Kdo přichází ke mně, nebude nikdy hladovět.“ (Jan 6,35)

Nemám v úmyslu podrobně pojednávat o postech jednotlivých světců, ale chci připomenout alespoň to, co konali svatý Benedikt a svatý František.

Svatý Benedikt

Svatý Benedikt je otcem západního mnišství. V jeho řeholi a v praxi jeho duchovních synů zaujímal půst po dlouhou dobu velmi důležité místo. Postili se v době postní, kdy jedli jen jednou denně, nebo dokonce jen dvakrát nebo třikrát týdně, v závislosti na roční době. Od něho pochází výrok, který se stal zlatým pravidlem: „Milovat půst!“

Právě postem se stávají možnými všechny ostatní ctnosti, zvláště ctnost čistoty. Jen pro čistotu řekl ještě jednou podobná slova: „Milovat čistotu!“ Svatý Benedikt vidí hlubokou spojitost mezi postem a čistotou. Být čistým pro řeholníka

znamená odřící se sexuální žádostivosti a zvítězit nad ní. To je možné, pokud se postem odřiká záliby ve stravě. Proto řeholník musí milovat půst a čistotu, neboť tím se zřiká sebe samého a otevírá se pro hlubokou jednotu s Bohem.

Tak se stává schopným milovat Boha i bližního, jak to od nás žádá Kristus. Půst čistí duši i tělo, dává radost a svobodu celé bytosti. Není to lehké, ale kdo to dělá, zakusí na svém životě, jak je dobře postit se.

Během času přestal půst existovat jak v obecné církvi, tak u řeholníků vůbec, dokonce i u benediktinů.

Adalbert de Vogue ve své knize *To love Fasting*, tvrdí, že se v benediktinských klášterech již nepostí a jí se 3x denně. Nalezl jen jednu benediktinskou komunitu v Abaqueque v Novém Mexiku, která se postí podle původní řehole svatého Benedikta. Tato komunita žije velmi chudě, daleko od jakékoliv civilizace. Bratři žijí ze své práce a modlí se 7x denně.

Uvádějí se mnohé důvody, pro něž se zapomíná na půst, ale ani jeden není dostatečný k tomu, aby se zanedbávala historická církevní a mnišská praxe.

Svatý František z Assisi

Svatý František svým životem podle evangelia se stal velikou inspirací pro mnohé, zejména mladé lidi, nejen z řad katolíků, ale i ostatních křesťanů. Dokonce i nekřesťané ho berou jako člověka, který je plný nadšením a duchovní inspirací. Křesťanská tradice ho nazývá člověkem, který se ve svém životě nejvíce podobal Kristu. Důvody tohoto tvrzení nejsou jen ve faktu, že 17. září 1225 dostal na La Verně rány Kristovy, ale v celém způsobu života a ve vztahu k lidem, přírodě a Bohu. Jeho Píseň bratra Slunce je velikým výrazem lásky ke stvoření a k Bohu, Stvořiteli všeho.

Tak František svým životem plní lidi nadšením a svým příkladem povzbuzuje ke změně života dle starého pravidla, že svatí nejsou jen k tomu, abychom je obdivovali, ale abychom je následovali. Jsou nejen našimi přímluvci, ale i konkrétními výzvami k následování.

Zajisté je mnohem snazší spokojit se s obdivem, nežli následovat. Ani svatý František se nestal tím, čím nakonec byl, bez hlubokých příčin: modlil se a postil.

Citáty o postu ve staré tradici církve

Aristid píše císaři Hadriánovi o prvých křesťanech:

„Pokud jsou mezi nimi nemajetní, kterým je potřebná pomoc, tedy se postí dva nebo tři dny a pošlou chudým jídlo, které měli pro sebe.“

Pastor Hermas (kolem r. 150):

„V den postu nebudeš požívat ničeho kromě chleba a vody. Potom spočítáš výdaje, které bys měl za stravu, a obnos dáš nějaké vdově, sirotku nebo chudému. Ty si tedy odřekneš něco, aby to mohli dostat jiní. Oni utiší svůj hlad a budou se za tebe modlit. A tvá oběť bude Bohu milá.“

Didaché (3. stol.):

„Nemá-li někdo peníze, ať se postí a daruje svým bratřím to, co by v tyto dny spotřeboval.“

Svatý Augustin (354–430):

„Bude tvůj půst drahý Bohu, když zapomeneš na svého bratra? Postit se a dělit se – modlitba dostává vzlet nesená těmito dvěma křídly. Posti se tedy tím způsobem, aby mohl druhý jíst

místo tebe, a ty se také raduj, že máš co jíst. Ten, který neměl jídlo, chtěl být nakrmen v chudákově. Mějme se na pozoru, abychom v chudém člověku nepohrdli svým Bohem, který v něm hladoví.“

Svatý Petr Chryzolog (450):

„Nejen půst, ale i všechny ctnosti jsou bez milosrdenství vymazány.“

Svatý Lev Veliký (461):

„Modlitba postu je příjemná Bohu a strašná satanu. Přispívá totiž k spasení bližnímu, tak jako k svému vlastnímu spasení. Abychom se přiblížili Bohu, není nic účinnějšího než půst. Nezanedbávejme tento mocný prostředek, tuto terapii tak účinnou pro naše rány. Važte si svého štěstí: Ať ti, kdo mnoho dostali, také mnoho dají. Ať se půst věřících stane potravou chudých!“

Svatý Fulgencius Ruspíjský (533):

„Když uspokojujeme vášeň obžerství, tu požitkem snědl díl, který měl být darován chudým.“

František se nejen tolik modlil, že ho nazývali „Modlitba sama“, ale těž se mnoho postil. Ve *Schválené řeholi* ve 3. kapitole píše:

„A postí se od svátku Všech svatých do Vánoc. Těm, kdo se dobrovolně postí svatých čtyřicetidení, které počíná na Zjevení Páně a bez přestání trvá 40 dní, a které Pán posvětil svým svatým postem, nechť Pán žehná, kdo nechce, není vázán. Ale dalších 40 dní do Vzkříšení ať se postí. Jinak nejsou povinni postit se kromě pátků.“

Kromě těchto tří čtyřicetidení je známo, že se svatý František postil ještě jedno, a to 40 dnů před svátkem svatého Michaela archanděla 29. září. Při jednom takovém postu dostal stigmata a tak byl zcela připodobněn Kristu. V *Neschválené řeholi* v 3. kapitole píše:

„Právě tak ať se všichni bratři postí od svátku Všech svatých do Vánoc a od

Zjevení Páně, kdy se náš Pán Ježíš Kristus začal postit, do Vzkříšení.“

V této *Neschválené řeholi* se čtyřicetidení od Zjevení Páně neponechává osobní volbě jako ve *Schválené řeholi*. Každý, koho nadchne příklad svatého Františka a nechce se spokojit jen s obdivem, začne se více modlit a postit, protože postem a modlitbou se člověk otvírá milosti Boží a stále více se připodobňuje Kristu. Postem a modlitbou se dosáhne vnitřní svobody a teprve ve svobodě můžeme růst v lásce a objevovat krásu života a Božího stvoření. Teprve tehdy je možno odpouštět, radostně a s láskou snášet i nesnáze, nazývat smrt „svou sestřičkou“ a přivítat ji.

(Pokračování)

Z knihy *Postíte srdcem. Informativní centar Mir - Medjugorje, 2000.*
Překlad -js-, redakčně upraveno

Svatý Haštal, mučedník

Liturgická připomínka 26. března

Když byl roku 284 zvolen římským císařem Dioklecián, choval se ke křesťanům blahovolně, osvobodil je od povinnosti obětovat bohům, dokonce jim svěřoval vysoké úřady a vojenské hodnosti. Ale jeho spoluvládce ho poštvál proti křesťanům.

Tou dobou byl správcem císařského paláce v Římě vážený a horlivý křesťan Haštal (Castulus, Kastulus), jenž mnoho pohanů obrátil na víru a za doby pronásledování křesťanům pomáhal. Největší službu prokazoval Haštal stíhaným křesťanům tím, že jim poskytoval útočiště v horním patře císařského paláce, kde sám přebýval. Zde skrýval i svatého papeže Caia (283–296) před pohanskými slidiči, zde shromažďoval tajně věřící k bohoslužbám a zaopatřoval je všemi potřebami. Jeho příbytek se stal chrámem Páně, kde křesťané ustavičně dleli na modlitbách, společně slavili bohoslužby, posilovali se ve víře a povzbuzovali se navzájem k vytrvalosti a statečnosti, aby se nebáli pro Ježíše Krista podstoupit mučednickou smrt. Výborným Haštalovým pomocníkem v tomto svatém díle byl přítel Tiburc, zbožný Říman ze vzne-

šeného rodu. Oba svatí mužové byli od Boha obdařeni darem divů, takže na jejich přimluvy mnozí těžce nemocní docházeli zázračně zdraví. Pro tyto divy se obrátilo mnoho pohanů ke Kristu, takže se církev v Římě i za nejhroznějšího pronásledování stále rozmáhala. Dlouho byli křesťané pod Haštalovou ochranou v bezpečí před pohany, protože nikdo netušil, že se scházejí přímo v císařském paláci. Haštal, který byl v paláci klíčником, uváděl obezřele křesťany do svého příbytku a vpuštěl tam i obrácené pohany, aby od papeže Caia byli ve víře důkladně vyučeni a pokřtěni. O křesťanské matky a panny se starala Haštalova zbožná manželka sv. Irena.

Konečně vyslídili pohané tajné shromaždiště křesťanů v císařském paláci. Tu rozkázal císařský náměstek Fabián Haštala i všechny věřící, kteří se u něho skrývali, polapit a vsadit do žaláře. A všichni, kteří byli chyceni, zůstali ve víře stáli, vyznali statečně Ježíše Krista a dosáhli koruny mučednické.

Zbýval ještě Haštal, jenž byl vězněn déle a zvláště vyšetřován. Byl pohnán na soud a vyzván, aby se zřekl Krista a obě-

„Hle, to je ten překrásný den, po němž jsem toužil; to je ona hodina, která je mi nade všechny radosti vítána. Děkuji Ti, Pane Ježíši Kriste, že jsi mne učinil hodným trpět pro Tvé jméno.“ (Sv. Haštal)

toval kadidlo pohanským bohům Martovi a Jovišovi, jinak že bude mučen. Ale svatý muž se nebál ani muk ani smrti a vyznal slavně víru v Ježíše Krista. Proto byl třikrát natažen na skřípec a ukrutně zmrskán. Za těchto muk se modlil: „Hle, to je ten překrásný den, po němž jsem toužil; to je ona hodina, která je mi nade všechny radosti vítána. Děkuji Ti, Pane Ježíši Kriste, že jsi mne učinil hodným trpět pro Tvé jméno.“ Konečně dal náměstek polomrtvého mučedníka vhodit do hluboké jámy a zasypat pískem. Po nějakém čase vynesli křesťané Haštalovo tělo z jámy a pohřbili je uctivě u Lavikánské cesty poblíž Říma.

Úcta k sv. Haštalovi rozkvetla i v Praze, a to již na počátku 13. století. Před rokem 1234 byl založen farní chrám sv. Haštala na Starém Městě. Není známo, jak se dostala do Prahy hlava sv. Haštala, která se roku 1368 uvádí mezi svatými ostatky velechrámu sv. Víta. Někdy po tomto roce byla hlava sv. Haštala s jinými svatými ostatky darována farnímu chrámu sv. Haštala na Starém Městě, kde se dodnes chová ve zbožné účtě, je uložena na hlavním oltáři.

Zdroj: Naše světla

Liturgická čtení - dokončení ze str. 3

Evangelium - Jan 12,20-33

Mezi těmi, kdo přišli do Jeruzaléma jako poutníci, aby se o svátcích zúčastnili bohoslužeb, byli i někteří pohané. Ti přišli k Filipovi, který byl z galilejské Betsaidy, a prosili ho: „Pane, rádi bychom viděli Ježíše.“ Filip šel a řekl to Ondřejovi; Ondřej a Filip pak šli a pověděli to Ježíšovi. Ježíš jim na to řekl: „Přišla hodina, kdy Syn člověka bude oslaven. Amen, amen, pravím vám: Jestliže pšeničné zrno nepadne do země a neodumře, zůstane samo; odumře-li však, přinese hojný užitek. Kdo má svůj život rád, ztratí ho; kdo však svůj život na tomto světě nenávidí, uchová si ho pro život věčný. Jestliže mi kdo chce sloužit, ať mě následuje;

a kde jsem já, tam bude i můj služebník. Jestliže mi kdo slouží, Otec ho zahrne poctou. Nyní je moje duše rozechvěna. Co mám říci? Otče, vysvobod' mne od této hodiny? Ale právě kvůli té hodině jsem přišel. Otče, oslav své jméno!“ Tu se ozval hlas z nebe: „Oslavil jsem a ještě oslavím.“

Lidé, kteří tam stáli a uslyšeli to, říkali, že zahřmělo. Jiní říkali: „To k němu promluvil anděl.“ Ježíš jim na to řekl: „Ten hlas se neozval kvůli mně, ale kvůli vám. Nyní nastává soud nad tímto světem, nyní bude vládce tohoto světa vypuzen. A já, až budu ze země vyvýšen, potáhnu všechny (lidi) k sobě.“ Těmi slovy chtěl naznačit, jakou smrtí zemře.

Den úcty k počatému životu

V tomto týdnu o slavnosti Zvěstování Páně, 25. března, je v katolické církvi Den modliteb za úctu k počatému životu a za nenarozené děti.

V Brně již od roku 1994 působí Centrum naděje a pomoci. Tato organizace se věnuje podpoře úcty k životu od početí po přirozenou smrt, podpoře rodinného života. Vedoucí této organizace, gynekoložka MUDr. Ludmila Lázničková poskytl našemu časopisu následující rozhovor.

Paní doktorko, náplní Vaší činnosti je i práce s těhotnými. V dnešní době je nabízena celá řada různých vyšetření v těhotenství. Jsou nějaká, která by měla věřící matka určitě podstoupit?

Nejprve bych chtěla říct, že jsem přesvědčená, že ať již děťátko bylo vytoužené, jak se někdy říká, vymodlené, anebo je početí děťátka překvapením, vždy zůstává skutečností, že žena se stala maminkou, že čeká miminko. Těhotenství by mělo být nádherným obdobím života ženy. Je krásné, když nastávající maminka má možnost dané období si užívat, radovat se z daru, který jí byl dán. I nenarozené dítě vnímá všechno, co matka prožívá. Také proto by si rodiče s miminkem měli povídat, zpívat mu, věřící rodiče se mohou také s ještě nenarozeným dítětem společně modlit.

Je zcela přirozené, zvláště v dnešní záplavě různých informací, že období těhotenství může být také obdobím prožívání obav. Často se rodiče zamýšlí nad tím, jak se situace zvládne po narození dítěte. Domnívám se, že je zcela přirozené a správné, že si nastávající rodiče kladou tuto otázku. Těhotenství je obdobím příprav na změny, které se budou muset doma provést dříve, než se dítě narodí.

Těhotenství však může být spojeno s obavami o zdravotní stav nastávající maminky i o zdraví jejího dítěte. Právě proto žena dochází do těhotenské poradny, kde se pravidelně kontroluje její zdravotní stav a jak se dítě vyvíjí. Provádějí se běžná vyšetření, jako je změření tlaku, kontrola moče a běžné gynekologické vyšetření. Toto nastávající maminku nijak nezatíží a přitom získá jistotu, že miminko se vyvíjí tak, jak má, a že nehrozí žádné komplikace.

Jistě má své opodstatnění co nejdříve na začátku těhotenství mít nejen zjištěnou krevní skupinu matky, ale i podstoupit vyšetření, která by mohla odhalit u matky nemoci, které by mohly mít ne-

příznivý vliv na vývoj dítěte. Z celé škály bych chtěla připomenout vyšetření na tvorbu protilátek proti miminku, vyšetření na nedostatek železa, tedy anemii, sklon k cukrovce při zvýšené hladině cukru na lačno... Toto a některá další vyšetření z krve jsou všechno vyšetření, která mají své opodstatnění, protože situaci můžeme řešit a léčba má smysl a může vést k narození zdravého dítěte léčené maminky.

A jaké vyšetření je třeba zcela odmítnout, i když je ošetřující lékař nastávající matce navrhne?

Každou nastávající maminku bych chtěla podpořit v tom, aby své dítě dokázala plně přijmout jako úžasný, jedinečný dar. Právě pro tuto filosofii vnímám jako velice sporná vyšetření, která se provádějí pro zdůvodnění ukončení života dítěte. Tedy testy na vývojové vady. Ať jsou to vyšetření mezi 11.-14. týdnem těhotenství, kdy se provádí kombinovaný test - podrobnější ultrazvukové vyšetření spolu s biochemickým vyšetřením na hladiny některých hormonů v krvi matky, anebo pak v 16.-17. týdnu těhotenství vyšetření pouze z krve matky. Jedná se o vyšetření na vývojové vady dítěte - třeba zda bude mít Downův syndrom, Turnerův syndrom nebo nějakou rozštěpovou vadu. Je nutné vědět, že v dané době ani později během těhotenství ve skutečnosti danou nemoc nemůžeme nijak léčit. Pozitivita testu je mnohými lékaři vnímána jen jako zdůvodnění ukončení těhotenství, tedy k podstoupení potratu.

Ale někdy se setkáváme s argumentem, že by se rodiče mohli na nemoc dítěte lépe připravit. Z tohoto důvodu by tedy měli testy podstoupit, aby věděli, na čem jsou.

Ano, s takovým argumentem se setkávám velice často. Ale nemá žádné opodstatnění. Pokud má děťátko takovou nemoc, při které je ve skutečnosti životaschopné, tak mnohé odchylky můžeme vidět na ultrazvukovém vyšetření

po 20., případně pak po 30. týdnu těhotenství. Mám právě na mysli takové situace, jako je srdeční vada, některé změny na jiných orgánech, nebo co se týče velikosti kostí. Tedy čas na zjištění nemoci je. Ale již blíže termínu porodu, tedy reálněji ke skutečnosti.

Navíc je potřebné si uvědomit, že testy velice často falešně vycházejí pozitivně. To prakticky znamená, že rodičům je někdy ve 14. týdnu těhotenství sděleno, že čekají postižené dítě. Pokud situaci ustojí a i přes silný nátlak potrat nepodstoupí, tak potom celý zbytek těhotenství prožívají v napětí, jak moc nemocné dítě vlastně bude. To se sice zpravidla narodí chromozomálně zdravé, ale do života si nese obrovský stres, který spolu s rodiči prožil! A tento naprosto zbytečný stres se pak může různým způsobem v jeho životě projevit.

A co odběr plodové vody? Nebo někdy je nabízeno vyšetření tzv. choriových klků, což se provádí ještě dříve, než odběr plodové vody. Tato vyšetření mohou upřesnit, zda testy jsou falešně pozitivní, nebo zda mají pravdu.

Při rozhodování se pro odběr plodové vody či choriových klků je třeba zcela otevřeně říci, že vždy hrozí riziko naprosto zbytečně vyvolaného potratu. Při tom se může potratit, tedy zabít, naprosto zdravé dítě. A pokud se odběrem plodové vody potvrdí předpokládaná diagnóza, zase se vlastně nic neřeší. Nikdy, ani po vyšetření chromozomů, nevíme, jak rozsáhlé bude postižení dítěte ve skutečnosti. Vždyť jsou lidé s Downovým syndromem, kteří jsou schopni základní péče o sebe, vyrábějí nádherné dárečky v rámci chráněných dílen a jsou vlastně požeňáním pro rodinu, která se často i díky nemoci daného člena rodiny dokáže více semknout, začne bohatěji komunikovat. Chromozomy se dají snadno bezbolestně vyšetřit až po narození dítěte. Odběr plodové vody, či dokonce choriových klků

je tedy zcela neetické vyšetření čistě jen za účelem zdůvodnění provedení potratu. Jiný důvod neexistuje.

Testy na vývojové vady by tedy rodiče neměli podstupovat. Jak se ale zachovat v situaci, kdy hned ze začátku těhotenství lékař řekl, že miminko je mrtvé, že netluče srdíčko nebo že se nevyvíjí mozek, a kdy lékař navrhl okamžité podstoupení potratu.

Odpověď na tuto otázku není vůbec jednoduchá. Protože na jednu stranu se opravdu může stát, že miminko se z nějakého důvodu přestalo vyvíjet, že bylo nemocné a zaniká – v takové situaci dítě nezachráníme. Ani v takovém případě není kam spěchat. Není nutné ihned podstoupit revizi, vyčištění dělohy.

Jde také o to, jak vypadalo předchozí vyšetření na ultrazvuku – jestli předtím srdíčko tlouklo a nyní již ne, jestli váček, ve kterém se miminko vyvíjí, se zmenšil oproti minulému vyšetření, tak tam je jisté, že děťátko umírá.

Pokud se ale jedná o první vyšetření a velikost dítěte jen neodpovídá předpokladu, jaká by měla být délka těhotenství, tak tady opravdu doporučuji vyčkat.

Je potřebné si uvědomit, že na gynekologii se stále mechanicky předpokládá, že k početí musí dojít 14. den menstruačního cyklu. Ale tak to vůbec být nemusí. Ze zkušeností vím, že celá pětina žen otěhotní až po 23. dni cyklu. V ambulanci mám nyní maminku, která otěhotněla 45. den cyklu. Pokud se žena sledovala před početím pomocí symptotermální metody přirozeného plánování rodičovství, tak přesně víme, kdy ve skutečnosti došlo k početí, jak staré je její dítě, a tedy jaká je skutečná délka těhotenství. Pak je rozhodování jistě jednodušší a nehrozí veliké nebezpečí, že žena půjde na revizi z důvodu, že se její miminko údajně nevyvíjí. Ale ono může být právě o týdny mladší. Pak se však nejedná o revizi, ale o potrat!

Symptotermální metoda je spíše známá jako metoda vyhýbání se početí dítěte – především takto se o ní mluví.

Ano, při znalosti pravidel a správném vyhodnocení záznamu a respektování stanovených plodných dnů se jistě jedná o velice spolehlivou metodu, pokud jsou manželé v situaci, že se potřebují vyhybat početí dítěte. Ale znalost symptotermál-

ní metody má mnohem širší využití. Ona prostě osvobozuje. Nejen od závislosti na antikoncepci a na farmaceutických firmách. Ale i od strachu, jak jsme na tom s miminkem. Protože žena, která se sleduje, zná. A kdo zná, není manipulovatelný.

V naší ambulanci se záznamy symptotermální metody stále pracujeme. Tato metoda je důležitá nejen pro správné stanovení délky těhotenství, tedy pro výpočet správného termínu porodu, ale já ji využívám i diagnosticky k tomu, abychom viděli, jak u dané ženy vaječníky fungují.

Pokud se ale vrátíme k problematice těhotenství: Považuji za moc potřebné podporovat především mladé lidi, aby dokázali o své víře svědčit svým přístupem k životu. Tím, že si jednoznačně váží života svých dětí a že je plně přijímají. Aby se nebáli nepodstupovat nepotřebná vyšetření a aby měli k tomu i zázemí ve svých rodinách.

Přeji všem čtenářům Světla, aby se jim právě toto praktické svědectví víry, přijetí každého dítěte, dařilo.

Děkujeme za rozhovor a přejeme všem počatým dětem, aby jim již narození nebránilo v právu na život.

Rodina: Prarodiče (1) - pokračování ze str. 2

společnost rezervou moudrosti našeho lidu. Staří jsou naši rezervou moudrosti! Jak snadno lze uspat svědomí, když chybí láska!“ (*Solo l'amore ci puo salvare*, Città del Vaticano 2013, str. 83) A to se děje. Pamatuji si, že jsem při návštěvách domovů důchodců od mnoha z nich na otázku, jak se daří jim a jejich dětem, slyšel odpověď: „Dobře, dobře.“ – „Kolik máte dětí?“ – „Hodně.“ – „A navštěvují vás?“ – „Ano, ano, vždycky přijdou.“ – „A kdy tady byli naposled?“ Jedna stará paní mi řekla: „Na Vánoce.“ – A byl srpen. Osm měsíců, aniž by viděla děti, osm měsíců opuštěna! Toto se nazývá smrtelný hřích!

Jednou mi jako dítěti babička vyprávěla příběh o dědečkovi, který se při jídle ušpinil, protože nebyl schopen udržet lžičku s polévkou. A syn, tedy otec rodiny, se rozhodl odsunout jej od společného stolu a udělal mu zvláštní stůl v kuchyni, kde nebylo vidět, aby tam jedl sám, nebylo na něho vidět a nepůsobilo to rozpaky, když přišel někdo na návštěvu. Několik

dnů poté tento otec přišel domů a nalezl svého nejmenšího syna, jak si hraje se dřevem a něco z něj vyrábí. Zeptal se jej: „Co to děláš?“ – „Dělám stolek, tati.“ – „Proč stolek?“ – „Abych ti jej mohl dát, až budeš starý, a mohl jsi jist.“ – Děti mají více svědomí než my!

Církev má ve své tradici bohaté **záso- by moudrosti** a vždycky pěstovala kulturu blízkosti vůči starým lidem, ochotu srdečné a solidární je doprovázet na jejich závěrečné životní etapě. Tato tradice je zakořeněna v Písmu svatém, jak dosvědčují například tato slova z knihy Sirachovcovy: „Neopovrhuj řeči starců, neboť oni sami se učili od svých rodičů; právě u nich se přiučíš rozvaze a umění odpovídat ve vhodné chvíli.“ (Sir 8,9)

Církev se nemůže a nechce přizpůsobovat mentalitě nevšímavosti, a tím méně lhostejnosti a pohrdání vůči staří. Musíme probouzet **kolektivní smysl vděčnosti**, vážnosti, přívětivosti, aby se staří lidé mohli cítit součástí své komunity.

Staří jsou muži a ženy, otcové a matky, kteří byli před námi na stejné cestě, ve stejném domě a v našem každodenním boji o důstojný život. Jsou to muži a ženy, od nichž jsme dostali mnohé. Starý člověk není vetřelec. Staří jsme všichni, dříve či později, ale nevyhnutelně, i když o tom nepřemýšlíme. A pokud se nenaucíme zacházet se starými dobře, bude se pak s námi jednat stejně.

Křehcí jsme tak trochu všichni, my staří. Někteří jsou však **obzvláště slabí**, mnozí jsou osamocení a poznamenáni nemocí. Někteří závisejí na nezbytné péči a pozornosti druhých. Učiníme tady krok zpět? Ponecháme je jejich údělu? Společnost bez **blízkosti**, kde se **nezištnost** a bezpodmínečné sympatie i vůči cizím vytrácejí, je společnost perverzní. Církev, věrna Božímu Slovu, nemůže tuto degeneraci tolerovat. Křesťanská společnost, ve které by blízkost a nezištnost už nebyly považovány za nezbytné, by spolu s nimi ztratila svoji duši. Kde není úcta vůči starým, není budoucnost pro mladé.

*Přeložil Milan Glaser,
Česká sekce Rádia Vatikán*

Libanon a Sýrie - svědectví doby (2 - dokončení)

Geneviève se obrací na bratra Toufika: „Můj pane, jak vypadá dnes život křesťanů v Sýrii?“

Bratr Toufik odpovídá: „Já mohu sotva něco říci o chování křesťanů, protože žijí v kurdském a muslimském světě. Cítím se ve své poustevně velmi chráněný a velmi vážený. Myslím, že byli velmi šťastní, že jsem tady byl jako znamení »přítomnosti«. Oni ke mně chovali velmi upřímnou náklonnost. Byl jsem chudý mezi chudými. Myslím si, že velmi dobře pochopili, co se politicky stalo, a nechali se manipulovat. Nevěřili ani na okamžik na zavedení demokracie, nýbrž byli přesvědčeni o tom, že toto se má dít v zájmu těch, kdo podnítili válku a udržují ji. Když jsem opustil Brad, šli Kurdové k pravidelné armádě a někteří se připojili k ASL, aby bojovali s džihádisty.“

Geneviève: „Jaký je postoj náboženských křesťanských vůdců od té doby, kdy začal konflikt?“

Myrna: „Tyto zkoušky byly katalyzátorem, aby si vyjádřili svoji vzájemnou solidaritu. Podporovali vládu a celý syrský národ. Ale jejich statečné stanovisko se omezilo na politickou a diplomatickou oblast, čehož já osobně lituji. Měli bychom jít dále.“

Jean Claude: „Jeho Excellence Chahda (syrský biskup z Aleppa), se kterým jsem se setkal v roce 2012, mi řekl totéž. Myslím, že byl zklamán z váhavého pokroku při snahách dosáhnout jednoty mezi katolíky a ortodoxními. To by bylo v dnešní Sýrii velmi působivé a velmi silné.“

„Jednota?!“ vstoupil bratr Toufik energicky do rozhovoru. „Povíme si o tom! Dám ti příklad, doktore Jean Claude. Základní poselství Soufaniehu spočívá v jednotě křesťanů. Jak často nám to Pán připomínal, jak často nás Maria o to žádala? Jak často přijímala Myrna skupiny západních vědců, kteří byli většinou ateisté, a jejichž myšlenky v pozadí spočívaly v tom, aby uvedli neobyčejný fenomén Soufaniehu do pevného rámce? Jak často jim opakuje tato poselství, která požadují jednotu? Zůstala z nich mrtvá písmena.“

V posledním poselství z roku 2004 Ježíš řekl: »Neste Orient ve svých srd-

cích... A co se vás týká, chraňte si vaši orientálnost...«

Ve světle dnešních událostí teď tomuto poselství rozumím takto: To zvolání »Neste Orient ve svých srdcích« se zaměřuje na ty čtyři světové strany, které přišly na návštěvu do Soufaniehu. »Přijďte znovu a chraňte si vaši orientálnost« se obrací osobně na nás, na Orientálce!“

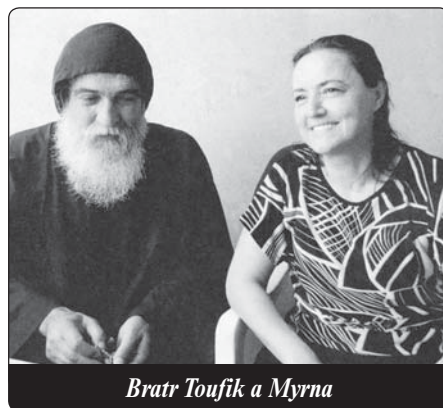
Potom se bratr Toufik vztyčuje jako tribun a pozvedá hlas: „A první část tohoto proroctví se uskuteční, až se národy Ameriky a Evropy pozvednou, aby odsoudily vojenskou intervenci v Sýrii v tomto létě. Brutální a neočekávaný úder, aby zadržely válečné choutky vašich státníků: Národy jej dají, ty národy, jimž Ježíš uložil, »aby nesly Orient ve svých srdcích!“

„To je pravda,“ říká Myrna, zatímco bratr Toufik se zase posadil, „nemůžete si představit naše ulehčení při veřejných demonstracích, které se konají u vás proti této válce.“

Jean Claude: „V prosinci 2012 jsem se pokusil bránit tento mír v rozhlasovém vysílání »Velcí svědkové« z Notre-Dame v Paříži a 2. ledna 2013 opět před členkou rady Françoise Hollanda, paní Alicí Rufovou, v Elysejském paláci. Ale o osm měsíců později jsem také já uvěřil, že náš vládní šéf nás táhne do propasti nové světové války.“

„Viděli jste moc modlitby,“ namítá bratr Toufik poněkud klidněji, „viděli jste, jak se Evropa náhle obrátila díky výzvě papeže Františka.“

„Jisté každopádně je,“ odpovídá Myrna, „že Pán Sýrii podpirá! Já sama nemohu pochopit, jak země může ještě odolávat po třech letech neustálých agresí,

Bratr Toufik a Myrna

kteří přicházejí z nejmocnějších národů světa, z nejmocnějších monarchií světa (Katar, Saudská Arábie) a s podporou 150 000 džihádistů, kteří přišli z 80 nejrůznějších zemí... a kteří vůbec nemluví naší řečí! To je katastrofa. Syrský stát dále rozděljuje denně nejpotřebnějším lidem zdarma chléb, cukr, mouku, rýži, aby zajistil nejpotřebnějším zásobování. Ano, Pán chrání Sýrii. Chtěla bych, abyste ty a Geneviève věděli, že náš prezident pokračuje, když se k Damašku přibližuje bomba nebo raketa, ihned se v nebezpečí života vydává na místo samo, aby se modlil s rodinami obětí, ať je to v mešitě, nebo v kostele, a zvláště v Maaloule, jeho oblíbeném místě (kde křesťané a muslimové mluví ještě aramejsky, řečí Kristovou). Věděla jsi to?“

„Ne,“ odpovídám, „o tom naše média nemluví. Ale jak plánujete svoji záchranu, osvobození?“

„Osvobození je blízko,“ říká bratr Toufik s ulehčením. „Myslím, že budeme překvapeni proměnami, které způsobí oživení viry na Blízkém východě.“

„To je zvláštní,“ odpovídám, „Marietta, kterou jsem potkal před dvěma dny v Braiji, mi řekla, že jí to osobně Pán řekl. A ty, Myrno?“

„Já důvěřuji Pánu,“ odpovídá Myrna. „Jsem matka a mám starost o své děti,“ říká vyhybavě a tiskne přitom malého Ziada k sobě.

„Východní země budou po všech těchto zkouškách... uchváčeny virou...“ říká bratr Toufik se slzami v očích, „to utrpení je tak intenzivní, kdybyste věděli...“

„Chtěla bych se tak ráda vrátit do vaší země, až v ní bude mír, moji přátelé,“ říká Geneviève ve velkém pohnutí. „Ty zase budeš v Bradu a Myrna v Damašku.“

„Ale jistě!“ odpovídá bratr Toufik, „pokud to bude Pán chtít. V této době nejsem poustevníkem. Bydlím v malém pokoji blízko dálnice, obklopen několika restauracemi. Je tam velmi hlučno. P. Mansour Labaki se pro mě pokouší najít nějaké odlehlejší místo v horách nad Annayou, tam, kde je klášter svatého Šarbela. Těší mě, že tady mám tolik návštěv. Lidé musí nést svůj kříž, protože proč by jinak přicházeli, aby se se mnou, ubohým

▶ poustevníkem, pomodlili? Svěřují mi své obavy, svůj strach, své potíže. S něžností Matky Boží a mírností Ježíšovou se vrací s ulehčením a někdy také uzdravení zase domů. Často přicházejí manželé, kteří mi svěřují svoje rodičovské starosti, které souvisejí s tím, že už nepoznávají svoje vlastní děti! Nakonec jsem tam, kam mě Pán přivedl.“

„Bratře Toufíku,“ říká Geneviève plná mírnosti, „myslíte, že budeme moci také brzy cestovat do Aleppa?“

„Když bude Bůh chtít, bylo by dobré, abyste to udělali co nejdříve. Víte, váš úmysl je Bohem chtěný a máte – jako tady každý z nás – svůj úkol v tomto božském plánu...“

Bratr Toufik se teď znovu vydal na cestu, postava nadčasová, černá silueta, objímající děti a nás se svým úsměvem, aby se vzdálil našemu pohledu, našemu srdci, našim myšlenkám, aby uvolnil náš tlak a aktivoval náš úžas nad tím, že jsme na světě, a naši touhu po tom, abychom dále na něm žili.

„Nedotkl se ničeho,“ lituje Myrna. „On se postí v očekávání nějaké přicházející radosti, která se vzdouvá uvnitř jeho hladu. Tak jako vy, tak také my ho milujeme. To strašné drama ho zraňuje a mučí. V tvrdosti těchto dnů vlévá naději, naději, že jednou konečně uvidíme nějakou silnou, plodnou moc, která oplodní tato v troskách ležící pole a popel této svaté země, trosky a popel Sýrie a Libanonu.“

*Z Maria heute 1/2015
přeložil -mp-*

Myrna Nazzourová – zjevení v syrském Damašku ve čtvrti Soufanieh

Stigmatizovaná syrská mystička a vizionářka Myrna Nazzourová se narodila v roce 1964. V době, kdy se jí poprvé zjevila Panna Maria, byla novomanželkou, bylo jí 17 let a byla pouhých 6 měsíců vdaná. Se svým manželem Nicolase Nazzourem, Syřanem bulharského původu, žili v jednom obyčejném městském domě v Damašku, ve čtvrti Soufanieh, obyčejným životem. Ona sama je řeckokatolička, její manžel je pravoslavný. Taková smíšená manželství nejsou na Blízkém východě žádnou zvláštností. Myrna byla sice od přirozenosti zbožná, ale modlila se málo. Její manžel byl velmi vzdálen víře. Vše začalo 22. září 1982, kdy Myrna pozorovala, že její ruce začaly vylučovat olej. Bylo to pro ni velké překvapení. Oč větší však bylo její překvapení, když si 27. září 1982 všimla, že maličký papírový obrázek Panny Marie Kazaňské o rozměrech 8x9 cm v plastovém rámečku, který přivezl její manžel z návštěvy příbuzných v Bulharsku a který si vystavila v bytě, rovněž začal ronit vonný olej. Vzbudila svého manžela a ten položil pod obrázek vatu. Vata však brzy nasákla olejem, a tak manžel dal pod obrázek talíř. Potom to celé odnesli do ložnice, protože nevěděli, co bude následovat. Byl to pro oba novomanžele šok. Nicolas řekl, že to pů-

jde říct svým bratrům a rodině, a Myrně přikázal, aby o tom s nikým nemluvila. Když odešel, zůstala Myrna sama, dívala se na obrázek a nevěděla, co má dělat, ani co se má modlit, protože v té době se uměla modlit jen Otče náš a Zdravas, Maria. Velmi se bála. Najednou uslyšela ženský hlas, který jí říkal: „Dcero moje, neboj se, já jsem zde s tebou. Otevři dveře a nebraň nikomu, aby sem vešel a mohl to vidět a zapálit svíčku.“

Myrna Nazzourová

Myrna otevřela dveře a lidé k nim začali přicházet a modlit se. Přicházeli křesťané, muslimové, pravoslavní, židé i ateisté. Manželé se nikdy nikoho neptali, jakého je kdo vyznání, a všichni se společně modlili. Byt mladých manželů se stal „domem Nejsvětější Panny“. Nicolas napsal na dveře papír, že vše je úplně bezplatné, že nepřijímají žádné dary ani milodary, a stejný papír umístil i v blízkosti zázračného obrázku. Tak to pokračovalo, lidé přicházeli, modlili se a obrázek i Myrniny ruce ronily vonný olej. Olej způsoboval, že se mnoho nemocných zázračně uzdravovalo. K uzdravením těch, kteří se modlí před zázračným obrázkem, dochází dodnes. Týká se to novotvarů, slepoty od narození, ochrnutí, nemocí mozku a mnoha jiných nemocí. Vonný olej byl podroben četným laboratorním vyšetřením a všechny expertizy potvrdily, že se jedná o 100% čistý olivový olej. Dne 15. prosince 1982 došlo k prvnímu zjevení Panny Marie. Tehdy se všichni přichází spolu s Myrnou před obrázkem modlili a zpívali chvalozpěvy Panně Marii a Myrna byla přítomně mírně opřena o zeď. Tu na sobě náhle pocítila tlak ně-

Poselství Královny míru Mirjaně

„Drahé děti! Vy jste mojí silou. Vy, apoštolové moji, kteří svou láskou, pokorou a tichem modlitby činíte, aby byl poznán můj Syn. Vy žijete ve mně. Vy mě nosíte ve svém srdci. Vy víte, že máte Matku, která vás miluje a která přišla, aby přinesla lásku. Vidím vás v nebeském Otcí, vaše myšlenky, vaše bolesti, utrpení a přináším je svému Synu. Nebojte se, neztrácejte naději, vždyť můj Syn poslouchá svou Matku. Od doby, kdy se narodil, On miluje a já si přeji, aby tu lásku poznaly všechny moje děti. Aby se Mu vrátili ti, kteří Ho kvůli svým utrpením a nedorozuměním opustili, a aby Ho poznali všichni ti, kteří Ho nikdy neznali. K tomu jste tu vy, moji apoštolové, a já jako Matka s vámi. Proste za pevnost víry, neboť z pevné víry přichází láska a milosrdenství. Láskou a milosrdenstvím pomůžete všem těm, kteří si nejsou vědomi, že volí tmu místo světla. Modlete se za vaše pastýře, neboť oni jsou silou církve, kterou vám zanechal můj Syn. Skrze mého Syna jsou oni pastýři duší. Děkuji vám.“

Međuugorje 2. března 2015

Vikář Aleppa: Zahraniční mocnosti naplánovaly válku na další tři roky

Džihádisté bojující proti syrskému státu rozhodně odmítli nabídku zmocněnce OSN, Staffana de Mistura, k zastavení palby a humanitárnímu příměří v Aleppu. Apoštolský vikář pro věřící latinského ritu v tomto největším, dnes živořícím městě, Mons. Georges Abou Khazen, komentoval vzniklou situaci pro katolickou agenturu *Fides*.

„Toto ostré odmítnutí,“ řekl, „potvrzuje skutečnost, kterou my všichni už dávno vidíme zcela jasně. Válka bude trvat, dokud ji budou chtít zahraniční mocnosti podporovat. Spojené státy a Turecko nedávno oznámily svůj plán podpory a výcviku skupin vzbouřenců na další tři roky. Už tedy naplánovaly, že válka potrvá další tři roky, a zdejší obyvatelé bu-

dou další tři roky trpět a umírat... Před vypuknutím této války byla devítisetkilometrová turecká hranice střežena do té míry, že pastýř, který ji náhodou překročil při hledání zaběhlé ovce, byl zastřelen. Dnes ji do Syrie překračují tisíce ozbrojenců i s těžkými zbraněmi a zároveň jsou odmítáni syrští uprchlíci, kteří se pokoušejí utéci před násilím džihádistů.“

„V tomto tragickém scénáři,“ pokračuje syrský biskup, „zůstává pouze naděje zrozená z víry. Jako svatý Pavel doufáme proti vši naději. Ze zkušenosti totiž víme, že náš Pán je velký a dobrý. Naše osudy spočívají v Jeho rukou a nikoli v úskocích zájmů jedné či druhé světové mocnosti, jakkoli by byla obrovská.“

www.radiovaticana.cz, 5. 3. 2015

► cí ruky, který jí tlačil dopředu. Ohlédla se, ale za ní nikdo nebyl. Po chvíli pocítila opět tento tlak, ale mnohem silnější. Potřetí se nechala jakoby strkat dopředu a tlačilo ji to po schodech nahoru na terasovitou střechu domu. Bylo půl dvanácté v noci. Tam upadla, bála se a třásla po celém těle chladem i strachem. Když zvedla hlavu, viděla před sebou jasné světlo. V tom světle viděla ženskou postavu. Byla to Panna Maria. Měla dlouhé bílé šaty přepásané páskem. Myrna neměla odvahy dívat se na zjevení, otočila se a utekla. Na nic takového nebyla připravená. Když řekla kněžím dole, co se stalo, jeden z nich řekl: „Myrno, Panna Maria je Matka, a matky se přece nikdo bát nemusí. Modlí se a pros ji, aby tě připravila, abys ji uměla přijmout.“ Od té doby byla Myrna sledována. Sousedé, kněží, její rodiče a celá rodina čekali, že se zjevení bude opakovat. A skutečně se opakovalo za tři dny, 18. prosince 1982. Jakmile Myrna při modlitbě na sobě pocítila tlak něčí ruky, neváhala a utíkala na terasu domu. A protože za ní šli všichni, kdo tam byli, neměla strach, protože si myslela, že i oni uvidí to co ona. Ale Pannu Marii viděla jen ona sama a slyšela ji jen ona sama. Panna Maria s ní mluvila a Myrna opakovala to, co Panna Maria říkala. Lidé okolo si zapisovali, co Myrna říkala. Taková zjevení na terase domu se opakovala pětkrát. K poslednímu zjevení došlo 23. března 1984.

Potom nastala nová etapa, etapa extází. Extáze se opakovaly 37krát. Při každé extázi obdržela Myrna určité poselství. Poslední poselství obdržela na Bílou sobotu 10. dubna 2004. Vždy před extází Myrniny ruce a obličej vylučovaly olej. Při extázi viděla vždy Pannu Marii nebo Pána Ježíše. Ale když viděla Pána Ježíše, neviděla jeho tvář, ale jen obrys postavy v jasném světle a postava byla ještě světlejší. Vždy, když měla vidět Pána Ježíše, ronily olej také její oči. Obrázek ronil olej vždy před každým křesťanským svátkem, ale o Velikonocích ne. Velmi se tomu s manželem divili, vždyť Velikonoce jsou velký křesťanský svátek. Ale v roce 1984 se stalo, že se Velikonoce v západní i východní církvi slavily ve stejnou dobu. Ježíšovo Vzkříšení ze soboty na neděli se slavilo na celém světě ve stejnou noc. Na Zelený čtvrtek v roce

1984 ve tři hodiny odpoledne Myrna dostala strašné bolesti v celém těle. Otevřely se jí náhle rány na rukách, na nohách a v levém boku. Měla velký strach a velmi to i bolelo. Přišlo mnoho lékařů ze Syrie, ale i odjinud. Lékaři nebyli ani tak překvapeni tím, že se jí otevřely rány, ale tím, že se rány během 24 hodin zavřely. A tyto rány se jí otevřely pětkrát, a to vždy ten rok, když se Vzkříšení Páně slavilo na celém světě společně východními i západními křesťany ve stejný čas. Stalo se to v letech 1984, 1987, 1990, 2001 a 2004. Všechno, co se událo v Soufaniehu, je poselstvím světu, který se vzdaluje od Boha. Všechny události jsou vnějším znakem Boží přítomnosti mezi námi. Panna Maria řekla v jednom zjevení: „Děti moje, myslíte na Pána Boha, protože On je tu s vámi. On je ve světě přítomný a stále pracuje pro vás a jeho láska je nekonečná. Otevřete svá srdce a přijměte dary, které vám dává navzdory vašim slabostem.“ To všechno, co vidíme na těle Myrny Nazzourové – extáze, stigmata a vytékání oleje – to všechno jsou znamení jeho přítomnosti zde. Bůh je živý, přítomný mezi námi. Bůh chce, abychom se vrátili k němu, odvrátili se od materialismu, konzumismu, smyslnosti a touhy po slávě. Zjevení Panny Marie je zjevení Matky všech věřících, která nehledala svou slávu, ale při andělově zvěstování odpověděla: Jsem služeb-

nice Páně. Události jsou pro nás výzvou, abychom se obrátili k Bohu. Jestliže to neuděláme, všechny tyto události jsou zbytečné. Bůh chce, abychom v tomto světě byli svědky jeho lásky k nám. Když máme málo lásky jeden k druhému, vydáváme i málo světla do tohoto světa. Bůh chce, abychom byli světlem v tomto světě. Výzva ze Soufaniehu je i výzvou k jednotě. Aby člověk byl v jednotě se svým spolubratrem, aby rodina i církve byla jednotná. Výzva ze Soufaniehu také je, aby každý vzal na sebe svůj kříž. Bůh si nevybral Myrnu jako jedince, ale Myrnu jako manželku, matku a sestru ostatních. Před záračnými událostmi nepatřili manželé k horlivým křesťanům. Žili spíše z tradice, do kostela chodili jen v neděli a modlili se ze zvyku. Po záračných událostech se jejich život změnil. Zřekli se svého soukromí a otevřeli svůj dům všem, kteří hledali pomoc Panny Marie. Kříž přijatý z lásky je vždy zdrojem požehnání. Pán Ježíš v jednom zjevení řekl: „Já jsem byl ukřižovaný z lásky k vám. Chci, aby každý z vás nesl svůj kříž s pokorou, trpělivostí a láskou. Žádná duše nebude spasena bez kříže.“

*Podle přednášky Myrny Nazzourové v Bratislavě na podzim 2011
Zdroj: www.fatym.com
(redakčně upraveno)*

Vzpomínky na papeže Pia X. (21 - dokončení)

Jeho příbuzní

Dříve než tyto své vzpomínkové črty ukončím, rád bych zdůraznil některé skutečnosti, které se týkají rodiny Pia X. a jež jsem mohl zvláštním způsobem osobně poznat, neboť ilustrují tradice jeho domova a staví do jasného světla prostředí, v němž rozvíjel svůj osobní charakter, který pak zušlechtil svými ctnostmi. Již jsem referoval o jeho sebezáporu, jenž ho vedl k tomu, aby se zdržel vyhledávání časných výhod pro své vlastní příbuzné, jak by to jinak mohl tak snadno učinit v různých obdobích své vysoké církevní kariéry.

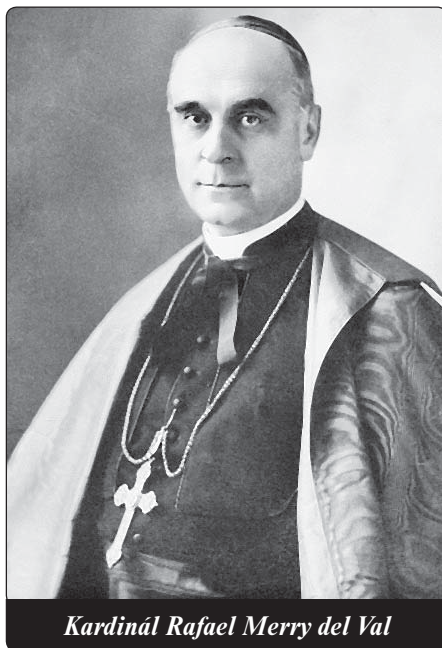
V tom dal celému světu a zvláště kléru takřka neporovnatelný příklad své nezištnosti a přímosti své mysli při sledování svých vznešených duchovních cílů.

Když na podzim roku 1917 došlo k ničivé invazi do benátských provincií a nepřítel okupoval území mezi Isonzem a Piavou, stalo se nezbytným, aby byla velmi spěšně evakuována města a vesnice, které ležely uvnitř bitevní linie, a to nejen proto, aby se vyhnuly tomu, že by padly do rukou okupantů, ale také proto, aby se usnadnily naléhavé úkoly bezprostřední obrany. Lidé utíkali v tisících a mezi nešťastnými uprchlíky z Cremony, Cavasa, Benátek, Salzana, Riese a z dalších míst bylo také mnoho synovců a neteří Pia X.

Nikdo z nich nežil nikdy v bohatství. Avšak různým způsobem si vydělávali na skromné živobytí a nebyli bezprizorní. Jeden byl sochařem, dva nebo tři zastávali

postavení učitele ve škole, jiný zase vedl malý obchod a další získali zaměstnání v místní správě.

Když vypukla válečná bouře, triadvacet z nich, muži, ženy a děti, bylo přinuceno během několika hodin utéci a opustit své klidné domovy s veškerým příslušen-

Kardinál Rafael Merry del Val

stvím, a to se žádným jiným zavazadlem, než každý jen s malým rancem. Někteří z nich utíkali pěšky a plahočili se celé míle, když hledali železnici, která by je mohla dopravit do nějakého dočasného útočiště. Giuseppina Parolin Salvadori, jedna z papežových neteří, jen stěží unikla z plamenů v Gemoně. Musela snášet, sama a bezbranná, nevýslovná utrpení, protože při svém útěku přes Tagliamento byla odtržena od svého manžela.

Po nekonečné cestě, jejíž úděsné obtíže nebudu raději popisovat, dorazili všichni jedné noci do Říma a zamířili své kroky do malého bytu na Piazza Rusticucci, kde žily papežovy starší sestry. Nebylo jim odmítnuto pohostinství. To bylo samozřejmé, i když se zde nyní i potom pro zajištění triadvaceti nenadálých návštěvníků nedostávalo i těch nejzákladnějších prostředků. Nebyly pokoje, nebyly postele a základních životních prostředků bylo málo. A tak byli společně namačkáni první noc i následující den, skutečně hodni politování. A byli to přitom příbuzní Svatého otce!

Co nejdříve jsem za nimi zašel na návštěvu a doufal jsem, že jim budu moci poskytnout nějakou pomoc. Scéna, které jsem byl svědkem, zůstane navždy živě vrytá do mé paměti. Našel jsem je shromážděné v jednom pokoji, kde seděli v kruhu nebo stáli, protože pro všechny nebyl dostatečný počet židlí. Viděl jsem zde děti různého věku; dvě nebo tři maličké spocívaly v náručí svých matek nebo seděly na kolenou svých otců, zatímco ostatní, které byly starší, se dívaly udiveným pohledem. Všichni přítomní se zdáli být pokojně odevzdání a ovládající sami sebe. Neslyšel jsem žádné nařikání; nikdo z nich se nepoddával citovým výlevům, i když jejich ztrhané tváře víc než jasně odhalovaly velká strádání, která podstoupili. Celé jejich chování bylo plné důstojnosti a obdivuhodně prosté, stejné, jaké jsem vždy rozeznával u Pia X.

Na mé otázky odpovídali několika slovy a mé ujištění sympatií v nich pouze vzbuzovalo poznamenání, že „je tak mnoho jiných ubohých lidí, trpících stejně nebo více, než museli vytrpět oni“. Když jsem na ně naléhal, aby mi řekli, jakou pomoc nejvíce potřebují, jejich odpověď byla vždy tato: „Rádi bychom našli práci, abychom druhým nebyli na obtíž; pokud nám Vaše Eminence může pomoci tímto způsobem, budeme velice vděční.“

Co však na mě zapůsobilo více než cokoliv jiného, bylo, že se ani tehdy, ani později, ani kdykoliv jindy žádný z nich nikdy nezminil o svém blízkém příbuzenství s bývalým papežem, a dokonce na ně ani nepřímou nenarážel, ani nedával najevo, že by uvažoval o tom, že by mu tato výjimečná okolnost dávala nějaké právo na zvláštní zřetel v očích druhých nebo poskytovala nárok na velkodušnost Svatého stolce. Zdálo se, že něco takového jim vůbec nepřišlo na mysl. Benedikt XV., s nímž jsem hovořil o tomto vzácném a povznášejícím příkladu, plně sdílel můj obdiv a o to ochotněji se snažil pomoci tak vznešeným trpitelům.

Bez velkých těžkostí se mi pro ně podařilo najít dočasná zaměstnání, protože každá žádost v jejich prospěch se setkávala se srdečnou sympatií. Otcové jezuité z Collegio Massimo rádi přijali služby

Rodina Neposkvrněné si Vás dovoluje pozvat na **POUTNÍ SETKÁNÍ**, které se uskuteční v kostele Sedmibolestné Panny Marie v Martině-Sever v sobotu 18. 4. 2015.

Program: 10.00 hod. promluva P. Mariána Kuffy • 10.30 hod. slavnostní mše svatá – celebruje J. Em. kardinál Jozef Tomko • 14.00 hod. o životě a působení sester satmárek • 14.30 hod. modlitba rozjímavého růžence se závěrečným eucharistickým požehnáním.

Lipový kříž – Společnost pro kulturní identitu Vás zve na přednášku **Mgr. Libora Serafima Halíka Ph.D. s názvem PRO-ROCTVÍ PRAVOSLAVNÝCH SVATÝCH O DNEŠNÍ DOBĚ (2. ČÁST)**, která se budou konat v úterý 7. dubna 2015 v 18 hodin v sále 318, 3. patro, Český svaz vědeckotechnických společností, Novotného lávka 5, Praha 1.

► jednoho z nich jakožto učitele; dva další byli brzy zaměstnání jako soukromí úředníci a sestry *Doctrina Chrétienne* (křesťanské nauky) přijaly paní I. Parolinovou, učitelku, která dostala místo v dívčí třídě v jejich škole na Monteverde.

Španělské velvyslanectví při Svatém stolci laskavě poskytlo ubytování jedné části uprchlíků v ubytovně přiléhající ke španělskému národnímu kostelu na via Monserrato a otcové augustiniáni u sv. Moniky nabídli velkodušnou pohostinnost další skupině.

Sestry františkanky – misionářky Panny Marie, které pečovaly o ústav založený Piem X. na via Portuense pro ubohé sirotky z Messiny a z Reggio Calabria, byly více než rády, že mohly poskytnout útočiště třem malým neteřím svého milovaného zakladatele. Pius X. si bezpochyby nikdy nepředstavoval, že dům, který tak velkodušně zajistil pro oběti velkého zemětřesení, otevře jednou své dveře jeho známým a příbuzným, obětem Velké války.

Nakonec musím zmínit případ Bepiho Vigny, čtrnáctiletého chlapce, jehož otec pracoval ve zbrojovce v Benátkách a který sám byl v ní na učení. Zařídili jsme, aby byl přijat do jedné továrny nedaleko od Sv. Petra. Každé ráno procházel pod mými okny do práce, oblečen do prosté haleny, a vydělával dvě liry denně! Nebylo to příliš výnosné místo, mohlo by se říci, ani to nebylo nějaké výsadní postavení pro někoho, komu by se jen tři roky předtím mohlo dostat ve Vatikánu zvláštní úcty jakožto příbuznému vládnoucího papeže. Avšak ani on, ani jeho rodina o něčem takovém vůbec neuvažovali a jeho zaměstnavatel o měsíc později, když dosvědčoval jeho dobré chování, vyjadřoval svůj údiv, že nikdy nezminil svým spolupracovníkům nebo komukoliv v továrně, že je prasnovcem Pia X.

Ihned po podepsání příměří všichni tito vzorní uprchlíci pospíchali zpět do svých domovů, které však bohužel nacházeli v bědném stavu a ve zcela odlišných poměrech, než za jakých je znali před válkou.

*Z anglického originálu
„Memories of Pope Pius X“ (London:
Burns, Oates & Washburne, 1939)
přeložil P. Štěpán M. Filip OP*

Litanie k svatému Piovi X.

Pane, smiluj se nad námi.
Kriste, smiluj se nad námi.
Pane, smiluj se nad námi.
Kriste, uslyš nás.
Kriste, vyslyš nás.

*Pane, smiluj se nad námi.
Kriste, smiluj se nad námi.
Pane, smiluj se nad námi.
Kriste, uslyš nás.
Kriste, vyslyš nás.*

Bože, náš nebeský Otče,
Bože Synu, Vykupiteli světa,
Bože Duchu Svatý,
Bože v Trojici jediný,

smiluj se nad námi.

Svatá Maria, Matko Boží,
Svatý Josefe, ochránce Církve,
Svatý Pie X., vzore kněží,
Svatý Pie X., moudrý biskupe,
Svatý Pie X., pokorný kardinále a patriarcho,
Svatý Pie X., papeži pokoje,
Svatý Pie X., horlivý učiteli,
Svatý Pie X., obětavý k chudým,
Svatý Pie X., těšiteli nemocných,
Svatý Pie X., milovníku chudoby,
Svatý Pie X., pokorný srdcem,
Svatý Pie X., věrný v povinnostech,
Svatý Pie X., hrdinný v praktikování všech ctností,
Svatý Pie X., naplněný duchem sebeobětování,
Svatý Pie X., povoláný k obnovení všeho v Kristu,
Svatý Pie X., který jsi přivedl malé děti ke stolu Páně,
Svatý Pie X., všem doporučující denní a časté svatě přijímání,
Svatý Pie X., vyzývající k poznání posvátné liturgie a k lásce k ní,
Svatý Pie X., všude usilující o šíření křesťanského učení,
Svatý Pie X., který jsi zreformoval církevní hudbu,
Svatý Pie X., učící o významu Katolické akce,
Svatý Pie X., zasvěcující věřící laickému apoštolátu,
Svatý Pie X., který jsi toužil být znám jako prostý pastýř duší,
Svatý Pie X., který odpovídáš na modlitby těch,
kdo k tobě volají,

oroduj za nás.

oroduj za nás.

Beránku Boží, který snímáš hříchy světa,
Beránku Boží, který snímáš hříchy světa,
Beránku Boží, který snímáš hříchy světa,

*odpusť nám, Pane.
uslyš nás, Pane.
smiluj se nad námi.*

Oroduj za nás, svatý Pie X., *aby nám Kristus dal účast na svých zaslíbeních.*

Modleme se:

Bože, Tys naplnil svatého papeže Pia X. pastýřskou moudrostí a apoštolskou horlivostí, aby usiloval všechno obnovit v Kristu; prosíme tě: pomáhej nám, ať žijeme podle příkladu tohoto statečného obhájce katolické víry a dosáhneme věčné odměny. Skrze Krista, našeho Pána. Amen.

Přeložil -šmf

Pondělí 23. 3. 2015

6:05 Vatican magazine (807. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu 6:35 Harfa Noemova 7:00 Princ, který si vybral Dona Boska 7:50 O starých Starých Hamrech 8:35 Křížovatky Mons. Jaroslava Škarvady (4. díl) 9:05 Labuť sen o duši 10:00 Křížovatky Rut Kolínské (5. díl) 10:25 Přejeme si... 10:40 BET LECHEM – vnitřní domov (31. díl): Pavel Štěpánek 11:00 Sestra Sára 11:25 Útulek svatého Juana Diega 11:40 Sedmihlásky 11:45 O Mlsáčkovi (16. díl): Mlsálek a labuťátka 12:00 Polední modlitba [L] 12:05 Mše svatá z kaple Telepace [L] 12:45 Pozdní sběr & Roman Horký na Dostavníku 2013: Folková pohlednice z Mohelnického dostavníku 2013 13:10 Jak se líhnou brouci 13:35 Vatican magazine (807. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu 14:05 Příběhy odvahy a víry: Patriarcha Tichon (5. díl): Kolik slz budu muset zamáčknout! 14:35 Noční univerzita: PhDr. Jan Hábl, Ph.D. – I když se nikdo nevidá [P] 15:30 V souvislostech (90. díl) 15:55 Nágáland – Domorodci a víra 16:20 Zachraňme kostely (7. díl): Kostel sv. Markéty ve Skytalech [L] 16:45 U NÁS aneb Od cimbálu o lidové kultuře (108. díl): BRNĚNSKÝ VALÁŠEK 18:10 Salesiánský magazín [P] 18:25 Sedmihlásky 18:30 O Mlsáčkovi (17. díl): Mlsálek a automatická pračka 18:45 Hľadanie: benediktín Michal Mária 19:15 Ars Vaticana (14. díl) 19:25 Přejeme si... 19:40 Zprávy z Věčného města: 23. 3. 2015 [P] 20:00 Klapka s ... (100. díl): Jubilejní [P] 21:25 Na koberečku [P] 21:35 Terra Santa News: 18. 3. 2015 22:00 Noční univerzita: P. Tomáš Holub – Přijď království Tvé... 22:55 Poutní místa v Čechách a na Moravě: Velehrad 23:00 Vatican magazine (807. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu 23:35 Kulatý stůl: Terezie z Avily a křesťanská meditace.

Úterý 24. 3. 2015

6:05 Zprávy z Věčného města: 23. 3. 2015 6:15 Koncert souboru Musica da chiesa a sboru Diphtheria: z farního kostela sv. Jiljí ve Vlašimí 7:40 Pavel VI. – nepochopený papež 8:40 Salesiánský magazín 8:55 Osmý tón Svatého Hostýna 9:20 P. Vojtěch Kodet – Postní obnova: Vzkříšení Lazara (Jan 11,1–45) 10:00 Vatican magazine (807. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu 10:30 Noční univerzita: P. Tomáš Holub – Přijď království Tvé... 11:25 Hluk 11:35 Sedmihlásky 11:40 O Mlsáčkovi (17. díl): Mlsálek a automatická pračka 12:00 Polední modlitba [L] 12:05 P. S. [P] 12:15 Zprávy z Věčného města: 23. 3. 2015 12:25 Ars Vaticana (14. díl) 12:40 Za tajemství šumavských lesů 13:35 Letohrad – muzeum řemesel 13:55 Harfa Noemova 14:25 Kulatý stůl: Terezie z Avily a křesťanská meditace 16:00 Přejeme si... 16:15 BET LECHEM – vnitřní domov (31. díl): Pavel Štěpánek 16:35 Se salesiány na jihu Madagaskaru: ANKILILOAKA 16:55 Cvrlikání 18:00 Noeland (37. díl) 18:30 O Mlsáčkovi (18. díl): Mlsálek se s rodiči chystá na cestu 18:40 Sedmihlásky 18:45 Sestra Sára 19:10 Salesiáni v Brazílii 19:25 Budu pomáhat: Spolu dětem 19:35 Zpravodajské Noeviny: 24. 3. 2015 [P] 20:00 Jako hořčičné zrno (3. díl) [P] 20:55 Gréckokatolický magazín [P] 21:10 Čas je neúprosný 21:25 Můj Bůh a Walter: Vykoupení 21:40 Zpravodajské Noeviny: 24. 3. 2015 22:00 P. S. 22:10 Zprávy z Věčného města: 23. 3. 2015 22:20 Pastýř na čtunu 22:40 Svoboda, kterou nám Bůh dal: Salesiáni v Žepči 23:00 Jak se líhnou brouci 23:25 Terra Santa News: 18. 3. 2015 23:45 Přejeme si... 0:05 Bez hábitu naživo: z kláštera bratří karmelitánů v Kostelním Vydří.

Středa 25. 3. 2015

6:05 Zpravodajské Noeviny: 24. 3. 2015 6:20 Noční univerzita: PhDr. Jan Hábl, Ph.D. – I když se nikdo nevidá 7:10 Poutní místa v Čechách a na Moravě: Velehrad 7:20 Cvrlikání 8:30 Poděkování otci Werenfriedovi 8:35 Jako hořčičné zrno (3. díl) 9:30 Ars Vaticana (14. díl) 9:40 Zprávy z Věčného města: 23. 3. 2015 9:50 Budu pomáhat: Spolu dětem 10:00 Generální audience [L] 11:15 Krasohled – Papež František a jeho patron sv. František (13. díl) 11:40 Sedmihlásky 11:45 O Mlsáčkovi (18. díl): Mlsálek se s ro-

TELEVIZE DOBRÝCH ZPRÁV

■ Vysílání denně 6.00 – 1.00 hod.
■ Denně: 8.00; 16.00 hod. – programová nabídka TV NOE (změna programu vyhrazena)

Podrobnosti na www.tvnoe.cz

diči chystá na cestu 12:00 Polední modlitba [L] 12:05 Mše svatá z kaple Telepace [L] 12:45 Klapka s ... (100. díl): Jubilejní 14:10 Video Journal české vědy 14:25 P. Vojtěch Kodet – Postní obnova: Vzkříšení Lazara (Jan 11,1–45) 15:00 Nágáland – Domorodci a víra 15:25 Salesiánský magazín 15:40 Zpravodajské Noeviny: 24. 3. 2015 16:00 Zachraňme kostely (7. díl): Kostel sv. Markéty ve Skytalech 16:20 Hlubinami vesmíru s doc. Miloslavem Zejdou, o dvojhvězdách, 2. díl 17:00 Můj Bůh a Walter: Církev 17:15 Vatican magazine (807. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu 17:45 Zprávy z Věčného města: 23. 3. 2015 18:00 Charita ve středu (11. díl) [L] 19:00 Sedmihlásky 19:05 Klaunský pohádkový kufřík (1. díl): O ješitnosti 19:15 Terra Santa News: 25. 3. 2015 [P] 19:35 Přejeme si... [P] 20:00 Adorace [L] 21:05 BET LECHEM – vnitřní domov (37. díl) [P] 21:30 Noční univerzita: P. René-Luc – Odpusť nám, jako i my odpouštíme [P] 23:05 Generální audience Svatého otce [P] 23:35 Příběhy odvahy a víry: Patriarcha Tichon (5. díl): Kolik slz budu muset zamáčknout! 0:05 Koncert souboru Musica da chiesa a sboru Diphtheria: z farního kostela sv. Jiljí ve Vlašimí.

Čtvrtek 26. 3. 2015

6:05 Gréckokatolický magazín 6:20 Hľadanie: benediktín Michal Mária 6:45 BET LECHEM – vnitřní domov (37. díl) 7:10 Jak se líhnou brouci 7:30 Život v modlitbě 8:00 Terra Santa News: 25. 3. 2015 8:25 Stretko 9:20 Sestra Sára 9:50 Kulatý stůl: Terezie z Avily a křesťanská meditace 11:25 Přejeme si... 11:40 Sedmihlásky 11:45 Klaunský pohádkový kufřík (1. díl): O ješitnosti 12:00 Polední modlitba [L] 12:05 P. S. [P] 12:15 Koncert souboru Musica da chiesa a sboru Diphtheria: z farního kostela sv. Jiljí ve Vlašimí 13:40 Generální audience Svatého otce 14:15 Klapka s ... (100. díl): Jubilejní 15:35 Poutní místa v Čechách a na Moravě: Velehrad 15:40 Noeland (37. díl) 16:15 Zpravodajské Noeviny: 24. 3. 2015 16:30 Harfa Noemova 17:00 Svoboda, kterou nám Bůh dal: Salesiáni v Žepči 17:20 Můj Bůh a Walter: Církev 17:35 Ars Vaticana (15. díl) 17:55 Sedmihlásky 18:00 Animované biblické příběhy: Daniel 18:30 Klaunský pohádkový kufřík (2. díl): O závistivém Evženovi 18:40 Pavel VI. – nepochopený papež 19:35 Zpravodajské Noeviny: 26. 3. 2015 [P] 20:00 U NÁS aneb Od cimbálu o lidové kultuře (109. díl) [L] 21:25 Putování po evropských kláštích: Benediktínský klášter v Zevenkerken, Belgie [P] 22:00 Krásné slovo otce Špidlíka (9. díl) [P] 22:55 Zpravodajské Noeviny: 26. 3. 2015 23:10 P. Vojtěch Kodet – Postní obnova: Vzkříšení Lazara (Jan 11,1–45) 23:50 Zachraňme kostely (7. díl): Kostel sv. Markéty ve Skytalech 0:15 Bez hábitu naživo: z kláštera bratří karmelitánů v Kostelním Vydří 1:15 Zpravodajské Noeviny: 26. 3. 2015.

Pátek 27. 3. 2015

6:05 Zpravodajské Noeviny: 26. 3. 2015 6:20 Zachraňme kostely (7. díl): Kostel sv. Markéty ve Skytalech 6:45 Příběhy odvahy a víry: Patriarcha Tichon (5. díl): Kolik slz budu muset zamáčknout! 7:10 Salesiánský magazín 7:30 Světec dvou národů 8:05 Noční univerzita: P. René-Luc – Odpusť nám, jako i my odpouštíme 9:45 Na koberečku 10:05 Klapka s ... (100. díl): Jubilejní 11:35 Sedmihlásky 11:40 Klaunský pohádkový kufřík (2. díl): O závistivém Evženovi 12:00 Polední modlitba [L] 12:05 Mše svatá z kaple Telepace [L] 12:50

Přejeme si... 13:05 Ars Vaticana (15. díl) 13:15 BET LECHEM – vnitřní domov (37. díl) 13:40 Pozdní sběr & Roman Horký na Dostavníku 2013: Folková pohlednice z Mohelnického dostavníku 2013 14:10 Hľadanie: benediktín Michal Mária 14:35 Zpravodajské Noeviny: 26. 3. 2015 15:00 CESTA KŘÍŽE: Křížová cesta v hudbě a obrazech [P] 16:10 Jako hořčičné zrno (3. díl) 17:05 Nágáland – Domorodci a víra 17:30 Skryté poklady: Vladimír 18:05 Muzeum Kysuckej dečiny vo Výchylkovke 18:25 Sedmihlásky 18:30 Klaunský pohádkový kufřík (3. díl): O dobrosrdečnosti 18:45 Můj Bůh a Walter: Církev 19:00 Putování po evropských kláštích: Benediktínský klášter v Zevenkerken, Belgie 19:30 Hluk 19:40 Zprávy z Věčného města: 27. 3. 2015 [P] 20:00 Kulatý stůl: Fanatismus a extrémismus [L] 21:45 Na koberečku 22:00 Pavel VI. – nepochopený papež 23:00 Přejeme si... 23:15 Charita ve středu (11. díl) 0:20 Křížovatky Miloše Boka (6. díl) 0:45 Harfa Noemova.

Sobota 28. 3. 2015

6:05 Zprávy z Věčného města: 27. 3. 2015 6:15 Charita ve středu (11. díl) 7:20 BET LECHEM – vnitřní domov (37. díl) 7:40 P. Vojtěch Kodet – Postní obnova: Vzkříšení Lazara (Jan 11,1–45) 8:15 Poutní místa v Čechách a na Moravě: Velehrad 8:25 Noeland (37. díl) 8:55 Sedmihlásky 9:00 Animované biblické příběhy: Daniel 9:35 Můj Bůh a Walter: Církev 9:50 Zachraňme kostely (7. díl): Kostel sv. Markéty ve Skytalech 10:10 Útulek svatého Juana Diega 10:30 Bez hábitu naživo: z kláštera bratří karmelitánů v Kostelním Vydří 11:30 Předání proutěného řemesla 12:00 Polední modlitba Sv. otce Františka [P] 12:10 P. S. [P] 12:20 Křížovatky Miloše Boka (6. díl) 12:50 Zpravodajské Noeviny: 26. 3. 2015 13:05 Gréckokatolický magazín 13:20 Přejeme si... 13:40 Zprávy z Věčného města: 27. 3. 2015 13:50 U NÁS aneb Od cimbálu o lidové kultuře (109. díl) 15:15 Terra Santa News: 25. 3. 2015 15:35 Sestra Sára 16:05 Krásné slovo otce Špidlíka (9. díl) 17:00 Budu pomáhat: Centrum integrace dětí a mládeže Praha 8 17:10 Pro vita mundi (140. díl): Kostelník František Polster ze Strážnice (1928–2010) 17:55 Příběhy odvahy a víry: Exarcha Fjodorov (6. díl): Mezi pravdou a temnotou 18:25 Sedmihlásky 18:30 Klaunský pohádkový kufřík (3. díl): O dobrosrdečnosti 18:40 Jako hořčičné zrno (3. díl) 19:30 V souvislostech (91. díl) [P] 20:00 Outdoor Films s Milanem Daňkem – Natáčení v opravdové divočině [P] 21:35 Pozdní sběr & Roman Horký na Dostavníku 2013: Folková pohlednice z Mohelnického dostavníku 2013 22:05 P. S. 22:15 Zprávy z Věčného města: 27. 3. 2015 22:25 V pohorách po horách – Bystrá 22:35 Život v modlitbě 23:10 Noční univerzita: PhDr. Jan Hábl, Ph.D. – I když se nikdo nevidá 0:05 Nárožní kámen [P] 0:45 Video Journal české vědy.

Neděle 29. 3. 2015

6:15 Život v modlitbě 6:45 Ars Vaticana (15. díl) 6:55 U NÁS aneb Od cimbálu o lidové kultuře (109. díl) 8:15 CESTA KŘÍŽE: Křížová cesta v hudbě a obrazech 9:30 Mše svatá Květné neděle z Vatikánu [L] 12:00 Polední modlitba Sv. otce Františka [L] 12:10 V souvislostech (91. díl) 12:35 Buon giorno s Františkem [L] 13:40 Outdoor Films s Milanem Daňkem – Natáčení v opravdové divočině 15:15 Noční univerzita: P. René-Luc – Odpusť nám, jako i my odpouštíme 16:55 Sedmihlásky – Za kamny v koutku 17:00 Noeland (16. díl) 17:25 Animované biblické příběhy: Ester [P] 17:50 Budu pomáhat: Centrum integrace dětí a mládeže Praha 8 18:00 Závěrečný koncert festivalu Smetanovské dny: z Měšťanské besedy v Plzni [L] 19:25 Zprávy z Věčného města: 27. 3. 2015 19:35 Přejeme si... [P] 20:00 P. Vojtěch Kodet – Postní obnova: Vjezd do Jeruzaléma (Jan 12,12–16) [P] 20:40 Vatican magazine (808. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu [P] 21:15 CESTA KŘÍŽE: Křížová cesta v hudbě a obrazech 22:20 V souvislostech (91. díl) 22:45 Jako hořčičné zrno (3. díl) 23:40 Polední modlitba Sv. otce Františka 23:50 Na koberečku 0:05 Zpravodajský souhrn týdne.

Z NABÍDKY AKCÍ STŘEDISKA ELJON PRO ROK 2015

POUSTEVNÍKY POBYT NA ELJONU

Termín: 20. – 24. 4. • **Lektor:** Duch Svätý.

Prostředí vhodné k modlitbě, odpočinku a rozjímání ve více než 200 let staré, zrekonstruované budově katolické fary; prostory ticha bez televize a radia; ubytování v pokojích nesoucí jména světců; kdykoli přístupná horská podkrovní kaple zasvěcená Panně Marii a patronce misí sv. Terezií z Lisieux; posezení ve venkovním altánu, u krbu ve společenské místnosti nebo před hořícím ohněm venku u ohniště; možnost procházek a horských tur po krkonošských kopcích, protože ze střediska Eljon do krásné přírody je to jen několik kroků...

SETKÁNÍ ZDRAVOTNÍKŮ

Termíny: 11. – 14. 5., 8. – 11. 6., 21. – 24. 9. • **Lektor:** MUDr. Marie Svatošová, zakladatelka hospicového hnutí v ČR.

Další z již tradičních setkání zaměstnanců hospiců i v všech ostatních dlouhodobě pečujících o těžce nemocné a umírající. Tento pobyt je koncipován jako prevence proti syndromu vyhoření – přijďte si k nám odpočinout; ten, kdo hodně dává, potřebuje i sám přijímat.

Více informací a přihlášky: Středisko Eljon, 543 51 Špindlerův Mlýn 33 • tel. 499 523 852, mobil 732 580 154 • Po-pá 8-14 hod. • info@eljon.cz • www.eljon.cz.

DUCHOVNÍ OBNOVA PRO MANŽELE

Termín: 17. – 20. 9. • **Lektor:** ICLic. Karel Moravec.

Každý den maximální prostor pro klid, ticho a osobní modlitbu, společná mše svatá. Po celý pobyt je možnost tiché soukromé adorace v podkrovní kapli fary, výlety či rozjímání v horské přírodě...

MISIJNÍ VÍKEND

Termín: 6. – 8. 11. • **Lektoři:** Mgr. Leoš Halbrštát, národní ředitel Papežských misijních děl; Mgr. Bronislava Halbrštátová, ředitelka PMD za královéhradeckou diecézi.

Tato akce je určena pro všechny zájemce, kteří se chtějí seznámit s misie, zapojit se do pomoci potřebným, načerpat nové nápady a inspiraci. Čeká nás bohoslužba, netradiční způsob modlitby s misijní tematikou, hudba a písně, aktuální přehled misijní činnosti u nás i v zahraničí, nové možnosti pro pořádání misijních besed a setkání, cenné rady pro vedoucí Misijních klubek, projekce nejnovějších misijních filmů, velký výběr misijních materiálů, možnost výletu do našich nejvyšších hor apod.

Biskupství královéhradecké – Diecézní centrum pro seniory

nabízí v Marianu, Janské Lázně: **27. 4. – 1. 5. 2015** duchovní obnovu pro seniory a animátory seniorů s P. Ing. Miloslavem Fialou, OPræm. • **18. – 21. 5. 2015** duchovní obnovu pro seniory a osamělé seniory s P. Františkem Lízou SJ • **25. 7. – 1. 8. 2015** pobyt pro prarodiče s vnučaty a třígenerační pobyt – II. turnus.

Informace a přihlášky: Biskupství královéhradecké, Diecézní centrum pro seniory, Velké nám. 35, 500 01 Hradec Králové • tel. 495 063 661 • e-mail: dcs@bihk.cz.

Sestry premonstrátky ze Svatého Kopečka u Olomouce

Vás srdečně zvou na **duchovní obnovu na téma „OBJEVIT PLODNOST EUCHARISTICKÉ ADORACE“**, která má přímou souvislost s vyhlášenou přípravou na eucharistické kongresy v roce 2015. Duchovní obnovu se uskuteční **ve dnech 18.–19. dubna 2015**. Program začíná v sobotu v 9 hodin mši svatou v bazilice Navštívení Panny Marie a pokračuje v Norbertinu (vede S. Siarda L. Trochtová). Zakoření je v neděli ve 13 hodin. Z důvodu omezené kapacity **je nutné se přihlásit do 13. dubna 2015** na e-mail info@premonstratky.cz nebo na tel. 733 755 836.

BREVIÁŘ PRO LAIKY

21. – 28. BŘEZNA 2015

Změna v číslování breviáře: levý, nepodbarvený sloupec – dřívější vydání breviáře; pravý, podbarvený sloupec – nové vydání breviáře (2007)

Uvedení do první modlitby dne:	NE 22. 3.		PO 23. 3.		ÚT 24. 3.		ST 25. 3.		ČT 26. 3.		PÁ 27. 3.		SO 28. 3.			
Antifona	270	299	270	299	270	299	1335	1478	270	299	270	299	270	299		
Žalm	783	881	783	881	783	881	783	881	783	881	783	881	783	881		
Ranní chvály:																
Hymnus	270	300	271	300	272	301	1335	1479	272	301	271	300	272	301		
Antifony	387	433	828	929	843	946	1336	1480	874	979	890	997	906	1014		
Žalmy	813	914	828	930	843	946	813	914	874	980	890	997	906	1014		
Krátké čtení a zpěv	388	434	392	438	395	442	1337	1480	402	450	406	454	409	458		
Antifona k Zach. kantiku	388	434	392	439	395	443	1337	1480	402	450	406	454	409	458		
Prosby	388	434	392	439	395	443	1337	1481	403	450	406	455	410	459		
Závěrečná modlitba	389	435	393	439	396	443	1338	1481	403	451	407	455	410	459		
Modlitba během dne:																
Hymnus	273	302	273	302	273	302	273	302	273	302	273	302	273	302		
Antifony	273	303	273	303	273	303	1338	1481	273	303	273	303	273	303		
Žalmy	818	919	833	935	849	953	1265	1403	879	985	895	1003	911	1019		
Krátké čtení	389	435	393	440	396	444	1338	1482	403	451	407	455	410	460		
Závěrečná modlitba	389	435	393	439	396	443	1338	1481	403	451	407	455	410	459		
Nešpory:																
	SO 21. 3.															
Hymnus	268	297	268	297	268	298	1331	1474	1339	1483	269	299	268	298	412	461
Antifony	386	432	390	436	838	940	1332	1475	1340	1484	884	990	900	1008	416	465
Žalmy	808	908	823	924	838	940	1332	1475	1340	1484	884	990	901	1008	916	1025
Kr. čtení a zpěv	386	432	390	437	394	441	1334	1477	1342	1486	405	453	408	457	416	465
Ant. ke kant. P. M.	387	433	391	437	394	441	1334	1478	1343	1487	405	453	408	457	416	466
Prosby	387	433	391	437	394	441	1335	1478	1343	1487	405	453	408	457	417	466
Záv. modlitba	389	435	389	435	393	439	1338	1481	1338	1481	403	451	407	455	419	468
Kompletář:	1238	1374	1242	1379	1247	1384	1238	1374	1242	1379	1257	1395	1260	1398	1238	1374

Liturgická čtení

Neděle 22. 3. – 5. neděle postní

1. čt.: Jer 31,31–34

Ž 51(50),3–4.12–13.14–15

Odp.: 12a (*Stvoř mi čisté srdce, Bože!*)

2. čt.: Žid 5,7–9

Ev.: Jan 12,20–33

nebo čtení z cyklu A:

1. čt.: Ez 37,12–14

Ž 130(129),1–2.3–4.5–6a.6b–8

Odp.: 7 (*U Hospodina je slitování, hojně je u něho vykoupění.*)

2. čt.: Řim 8,8–11

Ev.: Jan 11,1–45

Pondělí 23. 3. – připomínka sv. Turibia z Mongroveja

1. čt.: Dan 13,1–9.15–17.19–30.33–62

Ž 23(22),1–3a.3b–4.5.6

Odp.: 4ab (*I kdybych šel temnotou rokle, nezaleknu se zla, vždyť ty jsi se mnou.*)

Ev.: Jan 8,1–11

Úterý 24. 3. – ferie

1. čt.: Nm 21,4–9

Ž 102(101),2–3.16–18.19–21

Odp.: 2 (*Hospodine, slyš modlitbu mou a volání mé ať pronikne k tobě!*)

Ev.: Jan 8,21–30

Středa 25. 3. – slavnost Zvěstování Páně

1. čt.: Iz 7,10–14

Ž 40(39),7–8a.8b–9.10.11

Odp.: srov. 8a+9b (*Hle, přicházím, Pane, splnit tvou vůli.*)

2. čt.: Žid 10,4–10

Ev.: Lk 1,26–38

Čtvrtek 26. 3. – ferie

1. čt.: Gn 17,3–9

Ž 105(104),4–5.6–7.8–9

Odp.: 8a (*Hospodin pamatuje věčně na svoji smlouvu.*)

Ev.: Jan 8,51–59

Pátek 27. 3. – ferie

1. čt.: Jer 20,10–13

Ž 18(17),2–3a.3bc–4.5–6.7

Odp.: srov. 7 (*Ve své tísní jsem vyzval Hospodina, a vyslyšel mě.*)

Ev.: Jan 10,31–42

Sobota 28. 3. – ferie

1. čt.: Ez 37,21–28

Jer 31,10.11–12ab.13

Odp.: 10d (*Hospodin bude nad námi bdít jako pastýř nad svým stádem.*)

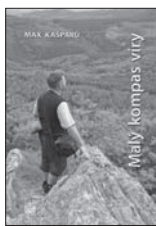
Ev.: Jan 11,45–56

NOVINKA MCM s. r. o.

MALÝ KOMPAS VÍRY

(pro hledající, bloudící a nevěřící mladé lidi)
MUDr. Max Kašparů • Ilustrace Ing. Jan Heralecký

Osvědčený průvodce pravdami víry, modlitby, svátostmi a Desatera. Kniha usnadňuje pohotovou orientaci v každodenním prožívání víry.

Matice cyrilometodějská s. r. o.
 Čtvrté vydání • Brož., A5, 116 stran, 95 Kč

Z DŘÍVE VYDANÝCH TITULŮ

JEŽÍŠI, DŮVĚŘUJI TI!

Zpracovala s. M. Elžbieta Siepak • Z polštiny přeložil Jiří Hrdý

Výbor modliteb sestry Faustyny, apoštolky Božího Milosrdenství.

Matice cyrilometodějská s. r. o.
 Vydání třetí, v MCM s. r. o. druhé, upravené
 Brož., A6, 64 stran, 43 Kč

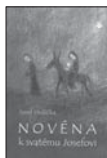
Z JINÝCH NAKLADATELSTVÍ

NOVÉNA K SVATÉMU JOSEFOVI

Josef Hrdlička • Odpovědná redaktorka Ivana Albrechtová

Novéna olomouckého pomocného biskupa obsahuje každý den citát z Bible, krátké rozjímání, modlitbu a sloku písně z Kancionálu.

Karmelitánské nakladatelství
 Brož., 100x145 mm, 40 stran, 49 Kč

NOVÉNA KE SVATÉ TEREZII OD JEŽÍŠE

Milada Jiřina Burgerová OCD • Odpovědná redaktorka Ivana Albrechtová

Amiga de Dios (Přítelkyně Boží) – pod tímto jménem je sv. Terezie z Avily známá po celém Španělsku i křesťanském světě. Vztah přátelství – k Bohu i k lidem – byl pro Tereziinu natolik podstatný a určující, že se stal její charakteristikou. Cílem této novény je přiblížit podstatné rysy Tereziina pojetí přátelství. Proto je určena všem, kdo touží, aby je sv. Terezie „zasvětila“ do tohoto vylučného vztahu, aby se po jejím vzoru stali i oni Božími přáteli.

Karmelitánské nakladatelství
 Brož., 100x144 mm, 60 stran, 49 Kč

SVATÁ ZEMĚ • ČESKÁ NÁRODNÍ POUŤ V ROCE VÍRY

Text Dominik kardinál Duka, P. Pavel Dokládál, Václava Benešová • Předmluva Dominik kardinál Duka • Závěr Mons. Jan Vokál, biskup královéhradecký • Fotografie Roman Albrecht a další

Kniha mapuje Národní pouť do Svaté země v závěru Roku víry v listopadu 2013. Zachycuje nejen celkovou atmosféru pouti, ale i stručnou historii nejposvátnějších míst Starého a Nového zákona.

Martin Leschinger – Flétna
 Váz., 238x172 mm, křídový papír,
 128 stran, 225 Kč

Objednávky knih – tel. 587 405 431 • Administrace a inzerce týdeníku Světlo – tel./fax 585 222 803 • Matice cyrilometodějská s. r. o.,
 Dolní nám. 24, 771 11 Olomouc 1, e-mail: knihy@maticecm.cz • Kompletní nabídku knižní produkce MCM naleznete na internetové adrese www.maticecm.cz
 Naše prodejna v Olomouci na Dolním náměstí 24 je otevřena také v sobotu v době od 8 do 12 hodin.

982707-0262/2011	TZ	 Česká pošta
------------------	----	---

Matice cyrilometodějská s. r. o.
 Dolní nám. 24
 771 11 Olomouc 1

SVĚTLO – týdeník Matice cyrilometodějské. Vydává Matice cyrilometodějská v Olomouci, Dolní nám. 24 – IČO 533866. Tiskne nakladatelství Matice cyrilometodějská s. r. o., Olomouc. Redakce: šéfredaktor Josef Váček, redaktor Mgr. Daniel Dehner. Vychází s církevním schválením Arcibiskupství olomouckého č. j. 54/98 ord. Církevní schválení se uděluje časopisům jako potvrzení, že cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 771 11 Olomouc 1; telefon a fax 585 222 803 (e-mail: svetlo@maticecm.cz; http://svetlo.maticecm.cz; objednavky tydeniku: e-mail: periodika@maticecm.cz, tel.: 585 220 626; objednavky knih: e-mail: objednavky@maticecm.cz, tel.: 587 405 431, www.maticecm.cz, inzerce: knihy@maticecm.cz). Registrační značka MK CR E 7225. Administrace pro Slovenskou republiku: RODENY, Vinohradnícka 11, 949 01 Nitra, telefon 0042137741 83 83; podávání novinových zásilek povolené SP, s. p. ZSRP Bratislava, č. j. 3335-OPC zo dňa 21. 5. 1996. Prohlášení redakce: U článků o tzv. soukromých zjeveních, k nimž se doposud církevní autorita nevyjádřila (jako Litmanová, Medzgorje aj.), se podřizujeme konečnému úsudku církve. Nevyžádané neověřené příspěvky nevracíme.